

Uradni list

Evropske unije

C 16

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 62

14. januar 2019

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2019/C 16/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2019/C 16/02 Združeni zadevi C-569/16 in C-570/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesarbeitsgericht – Nemčija) – Stadt Wuppertal/Maria Elisabeth Bauer (C-569/16), Volker Willmeroth, kot lastnik družbe TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK/Martina Broßonn (C-570/16) (Predhodno odločanje – Socialna politika – Organizacija delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Pravica do plačanega letnega dopusta – Delovno razmerje, ki preneha zaradi smrti delavca – Nacionalna ureditev, v skladu s katero delavčevim dedičem ni mogoče plačati denarnega nadomestila za plačani letni dopust, ki ga delavec ni izrabil – Obveznost skladne razlage nacionalnega prava – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 31 (2) – Možnost sklicevanja v okviru spora med posamezniki) 2

2019/C 16/03 Zadeva C-619/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin (Predhodno odločanje – Socialna politika – Organizacija delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Pravica do plačanega letnega dopusta – Nacionalna ureditev, ki določa izgubo neizrabljenega plačanega letnega dopusta in denarnega nadomestila za ta dopust, če delavec prošnje za dopust ni podal pred prenehanjem delovnega razmerja) 3

SL

2019/C 16/04	Združene zadeve od C-622/16 do C- 624/16 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. novembra 2018 – Scuola Elementare Maria Montessori Srl/Evropska komisija, Italijanska republika (C-622/16 P), Evropska komisija/Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Italijanska republika (C-623/16 P), Evropska komisija/Pietro Ferracci, Italijanska republika (C-624/16 P) (Pritožba – Državne pomoči – Sklep, s katerim je bila razglašena nezmožnost zagotovitve vračila državne pomoči, ki ni združljiva z notranjim trgov – Sklep o ugotovitvi neobstoja državne pomoči – Ničnostna tožba, ki so jo vložili konkurenti upravičencev do državnih pomoči – Dopustnost – Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov – Neposredno nanašanje – Pojem „absolutna nezmožnost“ zagotovitve vračila državne pomoči, ki ni združljiva z notranjim trgov – Pojem „državna pomoč“ – Pojma „podjetje“ in „gospodarska dejavnost“)	4
2019/C 16/05	Zadeva C-684/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesarbeitsgericht – Nemčija) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV/Tetsuji Shimizu (Predhodno odločanje – Socialna politika – Organizacija delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Pravica do plačanega letnega dopusta – Nacionalna ureditev, ki določa izgubo neizrabljenega plačanega letnega dopusta in denarnega nadomestila za ta dopust, če delavec prošnje za dopust ni podal pred prenehanjem delovnega razmerja – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Obveznost skladne razlage nacionalnega prava – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 31(2) – Možnost sklicevanja v okviru spora med posamezniki)	5
2019/C 16/06	Zadeva C-18/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, in drugi/Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice (Predhodno odločanje – Pristop novih držav članic – Republika Hrvaška – Prehodni ukrepi – Svoboda opravljanja storitev – Direktiva 96/71/ES – Napotitev delavcev – Napotitev hrvaških državljanov in državljanov tretjih držav v Avstrijo prek podjetja s sedežem v Italiji)	6
2019/C 16/07	Zadeva C-33/17: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk – Avstrija) – Čepelnik d.o.o./Michael Vavti (Predhodno odločanje – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Storitve na notranjem trgu – Direktiva 2006/123/ES – Delovno pravo – Napotitev delavcev za izvedbo gradbenih del – Prijava delavcev – Hramba in prevod plačilnih listov – Ustavitev plačil – Plačilo varščine s strani prejemnika storitev – Zavarovanje morebitne denarne kazni, ki bi bila naložena izvajalcu storitev)	7
2019/C 16/08	Združeni zadevi C-47/17 in C-48/17: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – X (C-47/17), X (C-48/17)/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 604/2013 – Uredba (ES) št. 1560/2003 – Določitev države članice, ki je odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito – Merila in mehanizmi za določitev – Zahteva za sprejem ali ponovni sprejem prosilca za azil – Negativni odgovor zaprosene države članice – Prošnja za ponovno preučitev – Člen 5 (2) Uredbe št. 1560/2003 – Rok za odgovor – Iztek – Učinki)	7
2019/C 16/09	Zadeva C-93/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. novembra 2018 – Evropska komisija/Helenska republika (Neizpolnitev obveznosti države – Državne pomoči – Pomoči, ki so bile razglašene za nezakonite in nezdružljive z notranjim trgov – Obveznost zagotovitve vračila – Sodba Sodišča, s katero je ugotovljena neizpolnitev obveznosti – Podjetje, ki opravlja tako civilne kot vojaške dejavnosti – Neizvršitev – Bistveni interesi varnosti države članice – Člen 346(1)(b) PDEU – Finančne sankcije – Denarna kazen – Pavšalni znesek – Zmožnost plačila – Faktor „n“ – Dejavniki, na katerih temelji presoja zmožnosti plačila – Bruto domači proizvod – Ponderiranje glasov držav članic v Svetu Evropske unije – Novo pravilo glasovanja v Svetu)	8

2019/C 16/10	Zadeva C-171/17: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 7. novembra 2018 – Evropska komisija/Madžarska (Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2006/123/ES – Členi od 15 do 17 – Člen 49 PDEU – Svoboda ustanavljanja – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Nacionalni sistem mobilnega plačevanja – Monopol)	9
2019/C 16/11	Zadeva C-215/17: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d./Republika Slovenija (Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Ponovna uporaba informacij javnega sektorja – Direktiva 2003/98/ES – Člen 1(2)(c), tretja alineja – Bonitetne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja – Uredba (EU) št. 575/2013 – Informacije, ki jih morajo razkriti kreditne institucije in investicijska podjetja – Člen 432(2) – Izjeme od obveznosti javnega razkritja – Poslovne informacije, ki se štejejo za občutljive ali zaupne – Uporaba – Kreditne institucije, ki so v večinski državni lasti – Nacionalna ureditev, ki določa javni značaj nekaterih poslovnih informacij, ki jih hranijo navedene institucije)	10
2019/C 16/12	Zadeva C-238/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litva) – xxx/xxx (Predhodno odločanje – Direktiva 2009/72/ES – Člen 3(2), (6) in (15) ter člen 36(f) – Notranji trg električne energije – Hipotetična narava vprašanj za predhodno odločanje – Nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe)	10
2019/C 16/13	Zadeva C-247/17: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein oikeus – Finska) – postopek v zvezi z izročitvijo Denisa Raugeviciusa (Predhodno odločanje – Državljanstvo Evropske unije – Člena 18 in 21 PDEU – Prošnja tretje države, naslovljena na državo članico, za izročitev državljanu Unije, ki je državljan druge države članice in je uresničeval pravico do prostega gibanja v prvonavedeni državi članici – Prošnja za izročitev, podana zaradi izvršitve kazni zapora, in ne zaradi kazenskega pregona – Prepoved izročitve, ki velja zgolj za lastne državljanke – Omejitev prostega gibanja – Utemeljitev na podlagi preprečevanja nekaznovanosti – Sorazmernost)	11
2019/C 16/14	Zadeva C-257/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – C, A/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Predhodno odločanje – Pristojnost Sodišča – Direktiva 2003/86/ES – Pravica do združitve družine – Člen 15 – Zavrnitev izdaje nevezanega dovoljenja za prebivanje – Nacionalna zakonodaja, ki določa obveznost uspešno opraviti preizkus integracije tujcev v družbo)	12
2019/C 16/15	Združeni zadevi C-293/17 in 294/17: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17), Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (Predhodno odločanje – Direktiva 92/43/EGS – Ohranjanje naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst – Posebna ohranitvena območja – Člen 6 – Ustrezna presoja posledic načrta ali projekta za neko območje – Nacionalni program boja proti usedlinam dušika – Pojma „projekt“ in „ustrezna presoja“ – Predhodna splošna presoja posamičnih dovoljenj za kmetijska gospodarstva, ki povzročajo take usedline)	13
2019/C 16/16	Zadeva C-296/17: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven kasatsionen sad (Bolgarija)– Bolgarija) – Wiemer & Trachte GmbH, v stečajju/Zhan Oved Tadzher (Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Postopki zaradi insolventnosti – Uredba (ES) št. 1346/2000 – Člen 3(1) – Mednarodna pristojnost – Tožba za izpodbijanje pravnih dejanj – Izključna pristojnost sodišč države članice, na ozemlju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti)	14

2019/C 16/17	Zadeva C-308/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Hellenische Republik/Leo Kuhn (Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah – Področje uporabe – Člen 1(1) – Pojem „civilne in gospodarske zadeve“ – Obveznice, ki jih je izdala država članica – Sodelovanje zasebnega sektorja pri prestrukturiranju javnega dolga te države – Enostranska in retroaktivna sprememba pogojev izdaje obveznic – Klavzule o skupnem ukrepanju – Tožba, ki so jo proti navedeni državi vložili zasebni upniki, ki so imetniki teh obveznic kot fizične osebe – Odgovornost države za dejanja in opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti)	15
2019/C 16/18	Zadeva C-310/17: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nizozemska) – Levola Hengelo BV/Smilde Foods BV (Predhodno odločanje – Intelektualna lastnina – Usklajevanje določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi – Direktiva 2001/29/ES – Področje uporabe – Člen 2 – Pravice reproduciranja – Pojem „delo“ – Okus živila)	16
2019/C 16/19	Zadeva C-330/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH (Predhodno odločanje – Uredba (ES) št. 1008/2008 – Člen 2, točka 18 – Člen 23 (1) – Prevoz – Skupna pravila za opravljanje zračnih prevozov v Evropski uniji – Informacije – Navedba končne cene – Vključitev letalske prevoznine v končno ceno – Obveznost navedbe letalskih prevoznin v eurih ali lokalni valuti – Izbira ustrezne lokalne valute – Navezne okoliščine)	16
2019/C 16/20	Zadeva C-334/17 P: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 15. novembra 2018 – Republika Estonija/Evropska komisija, Republika Latvija (Pritožba – Skupna ureditev trgov – Znesek, ki se zaračuna za količine neizločenih presežkov sladkorja – Odločba 2006/776/CE – Predlog za spremembo končne odločbe Evropske komisije – Dopis o zavrnitvi – Tožba zoper ta dopis – Dopustnost)	17
2019/C 16/21	Zadeva C-342/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Italija) – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia/Comune di Padova (Predhodno odločanje – Omejitve svobode ustanavljanja – Pristojnost Sodišča – Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe – Povsem notranji položaj – Nacionalna ureditev, s katero je prepovedana vsakršna pridobitna dejavnost, povezana s shranjevanjem mrliških žar – Test sorazmernosti – Doslednost nacionalne ureditve)	18
2019/C 16/22	Zadeva C-380/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – K, B/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Predhodno odločanje – Pristojnost Sodišča – Direktiva 2003/86/ES – Pravica do združitve družine – Člen 12 – Nespoštovanje trimesečnega roka po priznanju mednarodne zaščite – Upravičenec do statusa subsidiarne zaščite – Zavrnitev prošnje za izdajo vizuma)	18
2019/C 16/23	Zadeva C-432/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice, nekdanji Department for Constitutional Affairs (Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 97/81/ES – Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom, sklenjen med UNICE, CEEP in ETUC – Določba 4 – Načelo prepovedi diskriminacije – Delavec, zaposlen s krajšim delovnim časom – Starostna pokojnina – Izračun zneska pokojnine – Upoštevanje delovne dobe, dopolnjene pred iztekom roka za prenos Direktive 97/81/ES – Takojšnja uporaba za prihodnje učinke položaja, nastalega med veljavo prejšnjega zakona)	19

2019/C 16/24	Zadeva C-457/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV (Predhodno odločanje – Enako obravnavanje oseb ne glede na raso ali narodnost – Direktiva 2000/43/ES – Člen 3(1)(g) – Področje uporabe – Pojem „izobraževanje“ – Podeljevanje štipendij, katerih namen je spodbujanje raziskovalnih ali študijskih projektov v tujini, s strani zasebne ustanove – Člen 2(2)(b) – Posredna diskriminacija – Podeljevanje teh štipendij pod pogojem predhodne pridobitve prvega pravniškega državnega izpita (Erste Juristische Staatsprüfung) v Nemčiji)	20
2019/C 16/25	Zadeva C-461/17: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court – Irska) – Brian Holohan in drugi/An Bord Pleanála (Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 92/43/EGS – Ohranjanje naravnih habitatov – Ohranjanje prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst – Projekt gradnje ceste – Ustrezna presoja vplivov na okolje – Obseg obveznosti obrazložitve – Direktiva 2011/92/EU – Presoja vplivov določenih projektov – Priloga IV, točka 3 – Člen 5(3)(d) – Obseg pojma „glavne alternative“)	21
2019/C 16/26	Zadeva C-484/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – K/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Predhodno odločanje – Direktiva 2003/86/ES – Pravica do združitve družine – Člen 15 – Zavrnitev izdaje nevezanega dovoljenja za prebivanje – Nacionalna ureditev, ki določa obveznost uspešno opraviti preizkus integracije tujcev v družbo)	22
2019/C 16/27	Zadeva C-495/17: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 8. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Prahova – Romunija) – Cartrans Spedition Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii (Predhodno odločanje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Oprostitve – Člen 146(1)(e) in člen 153 – Transakcije cestnega prevoza, ki so neposredno povezane z izvozom blaga – Storitve, ki jih opravijo posredniki, ki sodelujejo pri takih transakcijah – Dokazna pravila, ki se nanašajo na izvoz blaga – Carinska deklaracija – Zvezek TIR)	22
2019/C 16/28	Zadeva C-502/17: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 8. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – C&D Foods Acquisition ApS/Skatteministeriet (Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Predvidena prodaja delnic družbe vnukinje – Izdatki, povezani z opravljanjem storitev, pridobljenih za namene te prodaje – Neizvedena prodaja – Zahteva za odbitek vstopnega davka – Področje uporabe DDV)	23
2019/C 16/29	Zadeva C-544/17 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. novembra 2018 – BPC Lux 2 Sàrl/Evropska komisija, Portugalska republika (Pritožba – Državne pomoči – Ničnostna tožba – Dopustnost – Pomoč portugalskih organov pri reševanju finančne ustanove Banco Espírito Santo SA – Ustanovitev in kapitalski vložek v premostitveno banko – Odločitev Evropske komisije, da se pomoč razglasi za združljivo z notranjim trgovom – Pravni interes – Tožba pred nacionalnimi sodišči za razglasitev ničnosti sklepa o reševanju družbe Banco Espírito Santo)	24
2019/C 16/30	Zadeva C-592/17: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – Skatteministeriet/Baby Dan A/S (Predhodno odločanje – Skupna carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifna uvrstitev – Tarifne številke in podštevilke 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00 in 9403 90 10 – Izdelek, posebej zasnovan za pritrditev varnostne ograje za otroke – Damping – Veljavnost Uredbe (ES) št. 91/2009 – Uvoz nekaterih pritrdilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Kitajske – Protidampinški sporazum Svetovne trgovinske organizacije (STO) – Uredba (ES) št. 384/96 – Člen 3(2) in člen 4(1) – Opredelitev industrije Unije)	24

2019/C 16/31	Zadeva C-648/17: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa– Latvija) – „BTA Baltic Insurance Company“ AS, nekdanja „Balcia Insurance“ SE/„Baltijas Apdrošināšanas Nams“ AS (Predhodno odločanje – Obvezno zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil – Direktiva 72/166/EGS – Člen 3(1) – Pojem „uporaba vozil“ – Nesreča, v kateri sta udeleženi vozili, parkirani na parkirišču – Premoženjska škoda, ki jo na vozilu povzroči potnik v sosednjem vozilu, ko odpre vrata)	25
2019/C 16/32	Zadeva C-426/17: Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 25. oktobra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa – Španija) – Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano (Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika sodišča – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47 – Upravičenec do brezplačne pravne pomoči – Plačilo odvetnika, imenovanega po uradni dolžnosti – Določitev tarif s strani odvetniške zbornice – Neobstoj predhodnih informacij o tarifah, ki bi jih odvetniki predložili svojim strankam – Pritožba v zvezi s tarifami – Preverjanje obstoja nepoštenih pogojev in nelojalnih praks – Postopek v glavni stvari – Predložitev pristojnemu organu – Neobstoj predložitve predložitvenemu sodišču – Odgovori na vprašanja za prehodno odločanje – Koristnost – Neobstoj – Očitna nedopustnost)	26
2019/C 16/33	Zadeva C-300/18 P: Pritožba, ki jo je UF vložil 3. maja 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 7. marca 2018 v zadevi UF/Evropski parlament in Svet Evropske unije, T-422/17	26
2019/C 16/34	Zadeva C-534/18 P: Pritožba, ki jo je Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez vložil 15. avgusta 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 29. maja 2018 v zadevi T-577/15, Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez/EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control, S.L.	27
2019/C 16/35	Zadeva C-551/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van Cassatie (Belgija) 29. avgusta 2018 – kazenski postopek zoper IK	28
2019/C 16/36	Zadeva C-568/18 P: Pritožba, ki jo je Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH vložila 11. septembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 11. julija 2018 v zadevi T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH/Evropska komisija	29
2019/C 16/37	Zadeva C-656/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Erding (Nemčija) 19. oktobra 2018 – F./Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	30
2019/C 16/38	Zadeva C-676/18: Tožba, vložena 30. oktobra 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija	30
2019/C 16/39	Zadeva C-685/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irski) 7. novembra 2018 – Minister for Justice and Equality/ND	31
2019/C 16/40	Zadeva C-288/17: Sklep predsednika prvega senata Sodišča z dne 19. septembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement/Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé, ob udeležbi: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France	32
2019/C 16/41	Zadeva C-299/18: Sklep predsednika Sodišča z dne 22. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Düsseldorf – Nemčija) – Stefan Neldner/Eurowings GmbH	32

Splošno sodišče

2019/C 16/42	Zadeva T-316/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 – PKK/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi, ki so bili proti PKK sprejeti v okviru boja proti terorizmu – Zamrznitev sredstev – Pristojnost Sveta – Možnost, da se organ tretje države opredeli kot pristojni organ v smislu Skupnega stališča 2001/931/SZVP – Dejanska podlaga odločb o zamrznitvi sredstev – Sklicevanje na teroristična dejanja – Sodni nadzor – Obveznost obrazložitve – Ugovor nezakonitosti)	33
2019/C 16/43	Zadeva T-793/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 – Tempus Energy in Tempus Energy Technology/Komisija (Državne pomoči – Trg zmožljivosti v Združenem kraljestvu – Shema pomoči – Člen 108(2) in (3) PDEU – Pojem dvomi v smislu člena 4(3) ali (4) Uredbe (ES) št. 659/1999 – Smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014 – 2020 – Odločba o nenasprotovanju – Neuvedba formalnega postopka preiskave – Procesne pravice zainteresiranih strank)	35
2019/C 16/44	Zadeve od T-639/15 do T-666/15 in T-94/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. septembra 2018 – Psara in drugi/Parlament (Dostop do dokumentov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Evropski parlament – Izdatki poslancev Parlamenta iz naslova njihovih nadomestil – Zavrnitev dostopa – Neobstoječi dokumenti – Osebni podatki – Uredba (ES) št. 45/2001 – Potreba po prenosu podatkov – Konkreten in posamičen preizkus – Delni dostop – Prevelika upravna obremenitev – Obveznost obrazložitve)	36
2019/C 16/45	Zadeva T-718/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2018 – Mad Dogg Athletics/EUIPO – Aerospinning Master Franchising (SPINNING) (Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Besedna znamka Evropske unije SPINNING – Delna razveljavitev – Člen 51(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 58(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	38
2019/C 16/46	Zadeva T-724/16 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2018 – Cocchi in Falcione/Komisija (Pritožba – Javni uslužbenci – Prenos nacionalnih pokojninskih pravic – Člen 24 Kadrovskih predpisov – Obveznost pomoči Unije – Izguba pravnega interesa tožečih strank med postopkom – Ustavitev postopka na prvi stopnji – Vzročna zveza)	39
2019/C 16/47	Zadeva T-827/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2018 – QB/ECB (Javni uslužbenci – Osebe ECB – Ocenjevalno obdobje – Karierno ocenjevalno poročilo (2015) – Možnost sodelovanja sindikalnega zastopnika pri letnem razgovoru o delu – Kršitev pravil o objektivnosti in nepristranskosti ocenjevalca – Plača – Odločba o zavrnitvi upravičenosti do povišanja plače – Dopustnost dokazov – Elektronsko dopisovanje med članom osebja in njegovim „coach“ po službeni elektronski pošti – Odgovornost)	39
2019/C 16/48	Zadeva T-44/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2018 – Camomilla/EUIPO – CMT (CAMOMILLA) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije CAMOMILLA – Prejšnja nacionalna figurativna znamka CAMOMILLA – Delna zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke – Dokazi – Nasprotna tožba – Člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postala člena 8(1)(b) in člen 60(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Člen 57(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 64(2) in (3) Uredbe 2017/1001))	40
2019/C 16/49	Zadeva T-216/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 – Mabrouk/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji – Ukrepi, sprejeti proti osebam, odgovornim za nezakonito prisvojitve državnih sredstev, ter z njimi povezanim osebam in subjektom – Zamrznitev sredstev – Seznam oseb in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev – Ohranitev imena tožeče stranke na seznamu – Nezadostna dejanska podlaga – Očitna napaka pri presoji – Napačna uporaba prava – Načelo dobrega upravljanja – Razumen rok)	41

2019/C 16/50	Zadeva T-241/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2018 – Poljska/Komisija (EKJS in EKSRP – Odhodki, izključeni iz financiranja – Izvedbena uredba (EU) št. 585/2011 – Izredni ukrepi začasne podpore za sektor sadja in zelenjave zaradi smrtonosne epidemije, ki jo je povzročila enterohemoragična bakterija Escherichia coli (E. coli) – Opustitve spravila – Obseg nadomestila v korist proizvajalcev, ki so sprejeli ukrepe za te opustitve – Odhodki Poljske – Obveznost obrazložitve) . . .	42
2019/C 16/51	Zadeva T-454/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2018 – „Pro NGO!“/Komisija (Javna naročila – Postopek javnega razpisa – Preiskava zasebnega revizorja – Preiskava urada OLAF – Ugotovitev nepravilnosti – Sklep Komisije o upravnih sankcijah zoper tožečo stranko – Izključitev iz postopkov javnega naročanja in dodeljevanja nepovratnih sredstev, ki se financirajo iz splošnega proračuna Unije, za obdobje šestih mesecev – Vnos v bazo podatkov sistema za zgodnje odkrivanje in izključitev – Nov tožbeni razlog – Pravica do obrambe)	42
2019/C 16/52	Zadeva T-486/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. novembra 2018 – Foodterapia/EUIPO – Sperlari (DIETOX) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije DIETOX – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije Dieter – Relativni razlog za razveljavitev – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	43
2019/C 16/53	Zadeva T-830/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2018 – Szentes/Komisija (Javni uslužbenci – Uradniki – Zaposlovanje – Obvestilo o javnem natečaju – Splošni javni natečaj – Pogoji za pripustitev – Delovne izkušnje – Odločitev natečajne komisije, da tožeče stranke ne pripusti k natečaju – Zahtevki za ponovno preučitev – Ugovor nezakonnosti – Obveznost obrazložitve – Izkrivljanje podatkov, navedenih v prijavi – Očitna napaka pri presoji – Kršitev obvestila o javnem natečaju)	44
2019/C 16/54	Zadeva T-140/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 – LMP Lichttechnik/EUIPO (LITECRAFT) (Znamka Evropske unije – Prijava besedne znamke Evropske unije LITECRAFT – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001)	44
2019/C 16/55	Zadeva T-271/10 OST: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. septembra 2018 – H/Svet (Postopek – Neodločitev o stroških)	45
2019/C 16/56	Zadeva T-621/17 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 12. oktobra 2018 – Taminco/EFSA (Začasna odredba – Fitofarmaceutski izdelki – Uredba (ES) št. 1107/2009 – Objava ugotovitev preizkusa, ki ga je opravila EFSA v zvezi s ponovno preučitvijo odobritve aktivne snovi tiram – Vprašanje zaupnosti nekaterih delov – Zavrnitev odobritve zaupne obravnave – Predlog za izdajo začasne odredbe – Neobstoj nujnosti)	46
2019/C 16/57	Zadeva T-625/18: Tožba, vložena 10. oktobra 2018 – FT/ESMA	46
2019/C 16/58	Zadeva T-635/18: Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Industrial Química del Nalón/Komisija	47
2019/C 16/59	Zadeva T-636/18: Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Tokai erftcarbon/Komisija	48
2019/C 16/60	Zadeva T-637/18: Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Bawtry Carbon International/Komisija	49
2019/C 16/61	Zadeva T-638/18: Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Deza/Komisija	50
2019/C 16/62	Zadeva T-639/18: Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – SGL Carbon/Komisija	51

2019/C 16/63	Zadeva T-643/18: Tožba, vložena 29. oktobra 2018 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes)	52
2019/C 16/64	Zadeva T-645/18: Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Bilbaína de Alquitranes/Komisija	53
2019/C 16/65	Zadeva T-647/18: Tožba, vložena 29. oktobra 2018 – ZQ/Komisija	54
2019/C 16/66	Zadeva T-648/18: Tožba, vložena 22. oktobra 2018 – Super bock group, SGPS/EUIPO – Agus (Crystal)	56
2019/C 16/67	Zadeva T-650/18: Tožba, vložena 29. oktobra 2018 – Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR)	56
2019/C 16/68	Zadeva T-665/18: Tožba, vložena 12. novembra 2018 – Soundio/EUIPO – E-Plus Mobilfunk (Vibble)	57
2019/C 16/69	Zadeva T-667/18: Tožba, vložena 9. novembra 2018 – Pinto Teixeira/ESZD	58
2019/C 16/70	Zadeva T-671/18: Tožba, vložena 15. novembra 2018 – ZU/Komisija	58

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2019/C 16/01)***Zadnja objava**

UL C 4, 7.1.2019

Prejšnje objave

UL C 455, 17.12.2018

UL C 445, 10.12.2018

UL C 436, 3.12.2018

UL C 427, 26.11.2018

UL C 408, 12.11.2018

UL C 399, 5.11.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesarbeitsgericht – Nemčija) – Stadt Wuppertal/Maria Elisabeth Bauer (C-569/16), Volker Willmeroth, kot lastnik družbe TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK/Martina Broßonn (C-570/16)

(Združeni zadevi C-569/16 in C-570/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Organizacija delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Pravica do plačanega letnega dopusta – Delovno razmerje, ki preneha zaradi smrti delavca – Nacionalna ureditev, v skladu s katero delavčevim dedičem ni mogoče plačati denarnega nadomestila za plačani letni dopust, ki ga delavec ni izrabil – Obveznost skladne razlage nacionalnega prava – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 31(2) – Možnost sklicevanja v okviru spora med posamezniki)

(2019/C 16/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagatelj revizije: Stadt Wuppertal (C-569/16), Volker Willmeroth, kot lastnik družbe TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK (C-570/16)

Nasprotni stranki v postopku revizije: Maria Elisabeth Bauer (C-569/16), Martina Broßonn (C-570/16)

Izrek

1. Člen 7 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa in člen 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopkov v glavni stvari, v skladu s katero pravica do plačanega letnega dopusta, ki je bil pridobljen na podlagi navedenih določb in ki ga ta delavec pred svojo smrtjo ni izrabil, ugasne, če delovno razmerje preneha zaradi smrti delavca, ne da bi iz nje nastala pravica do denarnega nadomestila za navedeni dopust, ki bi se z dedovanjem lahko prenesla na pravne naslednike navedenega delavca.

2. Če nacionalne zakonodaje, kot je ta iz postopkov v glavni stvari, ni mogoče razlagati tako, da bi bila v skladu s členom 7 Direktive 2003/88 in členom 31(2) Listine, nacionalno sodišče, ki odloča o sporu med pravnim naslednikom pokojnega delavca in nekdanjim delodajalcem tega delavca, ne sme uporabiti navedene nacionalne zakonodaje in mora zagotoviti, da se navedenemu pravnemu nasledniku v breme tega delodajalca prizna denarno nadomestilo za plačani letni dopust, ki ga je delavec pridobil na podlagi navedenih določb in ga pred smrtjo ni izrabil. Če gre za spor med pravnim naslednikom in delodajalcem, ki ima status organa javne oblasti, ima nacionalno sodišče to obveznost na podlagi člena 7 Direktive 2003/88 in člena 31(2) Listine, če pa gre za spor med pravnim naslednikom in delodajalcem, ki je zasebni subjekt, pa na podlagi zadnje od teh določb.

⁽¹⁾ UL C 53, 20.2.2017.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin**

(Zadeva C-619/16) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje – Socialna politika – Organizacija delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES –
Člen 7 – Pravica do plačanega letnega dopusta – Nacionalna ureditev, ki določa izgubo neizrabljenega
plačanega letnega dopusta in denarnega nadomestila za ta dopust, če delavec prošnje za dopust ni podal
pred prenehanjem delovnega razmerja)**

(2019/C 16/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka v pritožbenem postopku: Sebastian W. Kreuziger

Tožena stranka v pritožbenem postopku: Land Berlin

Izrek

Člen 7 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v delu, v katerem ima za posledico to, da delavec, če za uveljavitev svoje pravice do plačanega letnega dopusta ni zaprosil pred prenehanjem delovnega razmerja, samodejno in brez predhodne preveritve, ali mu je delodajalec zlasti s tem, da ga je ustrezno poučil, dejansko omogočil uveljavitev te pravice, izgubi plačani letni dopust, do katerega je bil ob tem prenehanju delovnega razmerja upravičen na podlagi prava Unije, s tem pa tudi pravico do denarnega nadomestila za neizrabljen plačani letni dopust.

⁽¹⁾ UL C 38, 6.2.2017.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. novembra 2018 – Scuola Elementare Maria Montessori Srl/ Evropska komisija, Italijanska republika (C-622/16 P), Evropska komisija/Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Italijanska republika (C-623/16 P), Evropska komisija/Pietro Ferracci, Italijanska republika (C-624/16 P)

(Združene zadeve od C-622/16 do C- 624/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Državne pomoči – Sklep, s katerim je bila razglašena nezmožnost zagotovitve vračila državne pomoči, ki ni združljiva z notranjim trgov – Sklep o ugotovitvi neobstoja državne pomoči – Ničnostna tožba, ki so jo vložili konkurenti upravičencev do državnih pomoči – Dopustnost – Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov – Neposredno nanašanje – Pojem „absolutna nezmožnost“ zagotovitve vračila državne pomoči, ki ni združljiva z notranjim trgov – Pojem „državna pomoč“ – Pojma „podjetje“ in „gospodarska dejavnost“)

(2019/C 16/04)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

(C-622/16 P)

Pritožnica: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (zastopnika: E. Gambaro in F. Mazzocchi, advocati)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: D. Grespan, P. Stancanelli in F. Tomat, agenti), Italijanska republika (zastopniki: G. Palmieri, agent, skupaj z G. De Bellisom in S. Fiorentinom, advocati dello Stato)

(C-623/16 P)

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: D. Grespan, P. Stancanelli in F. Tomat, agenti)

Drugi stranki v postopku: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (zastopnika: E. Gambaro in F. Mazzocchi, advocati), Italijanska republika (zastopniki: G. Palmieri, agent, skupaj z G. De Bellisom in S. Fiorentinom, advocati dello Stato)

(C-624/16 P)

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: D. Grespan, P. Stancanelli in F. Tomat, agenti)

Drugi stranki v postopku: Pietro Ferracci, Italijanska republika (zastopniki: G. Palmieri, agent, skupaj z G. De Bellisom in S. Fiorentinom, advocati dello Stato)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. septembra 2016, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija (T-220/13, neobjavljena, EU:T:2016:484), se razveljavi v delu, v katerem je bila zavrnjena tožba Scuola Elementare Maria Montessori Srl za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije 2013/284/EU z dne 19. decembra 2012 o državni pomoči S.A. 20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Shema v zvezi z oprostitvijo davka na nepremičnine, ki jih nekomercialni subjekti uporabljajo za posebne namene, Italije v delu, v katerem Evropska komisija ni odredila zagotovitve vračila nezakonitih pomoči, dodeljenih z oprostitvijo Imposta comunale sugli immobili (občinski davek na nepremičnine).
2. Pritožba v zadevi C-622/16 P se v preostalem zavrne.
3. Sklep 2013/284 se razglasi za ničn v delu, v katerem Evropska komisija ni odredila zagotovitve vračila nezakonitih pomoči, dodeljenih z oprostitvijo Imposta comunale sugli immobili (občinski davek na nepremičnine).

4. Pritožbi v zadevah C-623/16 P in C-624/16 P se zavrneta.
5. Scuola Elementare Maria Montessori Srl nosi polovico stroškov, ki so ji nastali v okviru pritožbe v zadevi C-622/16 P, ter dve tretjini stroškov Evropske komisije in lastnih stroškov v zvezi s tožbo pred Splošnim sodiščem Evropske unije v zadevi T-220/13.
6. Evropska komisija, kar zadeva lastne stroške, nosi tretjino stroškov v zvezi s tožbo pred Splošnim sodiščem Evropske unije v zadevi T-220/13 in stroške v zvezi s pritožbami v zadevah od C-622/16 P do C-624/16 P, ter kar zadeva stroške Scuola Elementare Maria Montessori Srl, tretjino stroškov v zvezi s tožbo pred Splošnim sodiščem Evropske unije v zadevi T-220/13 in polovico stroškov v zvezi s pritožbo v zadevi C-622/16 P ter stroške v okviru zadeve C-623/16 P.
7. Italijanska republika nosi stroške, ki so ji nastali v zadevah od C-622/16 P do C-624/16 P.

(¹) UL C 38, 6.2.2017.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesarbeitsgericht – Nemčija) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV/ Tetsuji Shimizu

(Zadeva C-684/16) (¹)

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Organizacija delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Pravica do plačanega letnega dopusta – Nacionalna ureditev, ki določa izgubo neizrabljenega plačanega letnega dopusta in denarnega nadomestila za ta dopust, če delavec prošnje za dopust ni podal pred prenehanjem delovnega razmerja – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Obveznost skladne razlage nacionalnega prava – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 31(2) – Možnost sklicevanja v okviru spora med posamezniki)

(2019/C 16/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj revizije: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Nasprotna stranka v postopku revizije: Tetsuji Shimizu

Izrek

1. Člen 7 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa in člen 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero delavec, če ni zaprosil za to, da bi lahko v zadevnem referenčnem obdobju uveljavil svojo pravico do plačanega letnega dopusta, ob koncu tega obdobja samodejno in brez predhodne preveritve, ali mu je delodajalec zlasti s tem, da ga je ustrezno poučil, dejansko omogočil uveljavitev te pravice, izgubi plačani letni dopust, ki ga je v skladu z navedenimi določbami pridobil za navedeno obdobje, s tem pa tudi pravico, da se mu v primeru prenehanja delovnega razmerja izplača denarno nadomestilo za neizrabljen letni dopust. Predložitevno sodišče mora v zvezi s tem ob upoštevanju celotnega nacionalnega prava in z uporabo načinov razlage prava, ki so uveljavljeni v nacionalnem pravu, preveriti, ali lahko to pravo razlaga tako, da bo zagotovljen polni učinek prava Unije.

2. Če nacionalne zakonodaje, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ni mogoče razlagati tako, da bi bila v skladu s členom 7 Direktive 2003/88 in členom 31(2) Listine, iz zadnjenavedene določbe izhaja, da nacionalno sodišče, ki odloča o sporu med delavcem in njegovim nekdanjim delodajalcem, ki je zasebni subjekt, navedene nacionalne zakonodaje ne sme uporabiti in mora – če delodajalec ne more dokazati, da je ravnal z vso potrebno skrbnostjo, da je imel delavec plačani letni dopust, do katerega je bil na podlagi prava Unije upravičen, tudi dejansko možnost izrabiti – zagotoviti, da navedenemu delavcu ni odvzeta pridobljena pravica do takega plačanega letnega dopusta, s tem pa tudi ne pravica do denarnega nadomestila za dopust, ki ga v primeru prenehanja delovnega razmerja ni izrabil, ki ga mora v tem primeru plačati neposredno zadevni delodajalec.

⁽¹⁾ UL C 104, 3.4.2017.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, in drugi/Regionale
Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice**

(Zadeva C-18/17) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje – Pristop novih držav članic – Republika Hrvaška – Prehodni ukrepi – Svoboda
opravljanja storitev – Direktiva 96/71/ES – Napotitev delavcev – Napotitev hrvaških državljanov in
državljanov tretjih držav v Avstrijo prek podjetja s sedežem v Italiji)**

(2019/C 16/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranka: Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorassevitch, Alen Mihovic

Tožena stranka: Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice

Izrek

- Člena 56 in 57 PDEU in odstavek 2 poglavja 2 Priloge V k Aktu o pogojih pristopa Republike Hrvaške in prilagoditvah Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo je treba razlagati tako, da ima država članica pravico, da z zahtevo po delovnem dovoljenju omeji napotitev hrvaških delavcev, ki so zaposleni pri podjetju s sedežem na Hrvaškem, če se napotitev teh delavcev izvaja kot posredovanje teh delavcev v smislu člena 1(3)(c) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev podjetju s sedežem v drugi državi članici zaradi opravljanja storitev zadnjenavedenega podjetja v prvi od teh držav članic.
- Člena 56 in 57 PDEU je treba razlagati tako, da država članica nima pravice zahtevati, da morajo državljani tretjih držav, ki jih podjetje, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje drugemu podjetju s sedežem v tej drugi državi članici zaradi opravljanja storitev v prvi od teh držav članic, imeti delovno dovoljenje.

⁽¹⁾ UL C 144, 8.5.2017.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk – Avstrija) – Čepelnik d.o.o./Michael Vavti

(Zadeva C-33/17) ⁽¹⁾

*(Predhodno odločanje – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Storitve na notranjem
trgu – Direktiva 2006/123/ES – Delovno pravo – Napotitev delavcev za izvedbo gradbenih del – Prijava
delavcev – Hramba in prevod plačilnih listov – Ustavitev plačil – Plačilo varščine s strani prejemnika
storitev – Zavarovanje morebitne denarne kazni, ki bi bila naložena izvajalcu storitev)*

(2019/C 16/07)

Jezika postopka: nemščina in slovenščina

Predložitevno sodišče

Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Čepelnik d.o.o.

Tožena stranka: Michael Vavti

Izrek

Člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero lahko pristojni organi naročniku del, ki ima sedež v tej državi članici, odredijo ustavitev plačil njegovemu sopogodbenu, ki ima sedež v drugi državi članici, in mu celo naložijo plačilo varščine v višini še neplačanega zneska plačila za delo, in sicer za zavarovanje plačila morebitne denarne kazni, ki bi bila lahko temu sopogodbenu naložena v primeru ugotovljene kršitve delovnega prava prvonavedene države članice.

⁽¹⁾ UL C 86, 20.3.2017.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – X (C-47/17), X (C-48/17)/Staatssecretaris van Veiligheid en
Justitie

(Združeni zadevi C-47/17 in C-48/17) ⁽¹⁾

*(Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 604/2013 – Uredba (ES) št. 1560/2003 – Določitev države članice,
ki je odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito – Merila in mehanizmi za določitev –
Zahteva za sprejem ali ponovni sprejem prosilca za azil – Negativni odgovor zaprosene države članice –
Prošnja za ponovno preučitev – Člen 5(2) Uredbe št. 1560/2003 – Rok za odgovor – Iztek – Učinki)*

(2019/C 16/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Den Haag

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: X (C-47/17), X (C-48/17)

Tožena stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izrek

Člen 5(2) Uredbe Komisije (ES) št. 1560/2003 z dne 2. septembra 2003 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) No 343/2003 o določitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 118/2014 z dne 30. januarja 2014, je treba razlagati tako, da si mora v okviru postopka določitve države članice, ki je pristojna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, država članica, pri kateri je vložena zahteva za sprejem ali ponovni sprejem v skladu s členom 21 ali členom 23 Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, in ki je – potem ko je opravila potrebna preverjanja – nanjo odgovorila negativno v rokih, določenih v členu 22 oziroma v členu 25 zadnjenavedene uredbe, nato pa je bila pri njej vložena prošnja za ponovno preučitev v skladu z navedenim členom 5(2), prizadevati, da v duhu lojalnega sodelovanja na zadnjenavedeno prošnjo odgovori v roku dveh tednov.

Kadar zaprosena država članica na navedeno prošnjo ne odgovori v tem roku dveh tednov, se dodatni postopek ponovne preučitve dokončno konča, tako da je treba šteti, da je od izteka navedenega roka za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito odgovorna država članica prosilka, razen če ima ta še dovolj časa, da v zavezujočih rokih, ki so za to določeni v členu 21(1) in členu 23(2) Uredbe št. 604/2013, vložijo novo zahtevo za sprejem ali ponovni sprejem.

(¹) UL C 112, 10.4.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. novembra 2018 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-93/17) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države – Državne pomoči – Pomoči, ki so bile razglašene za nezakonite in nezdružljive z notranjim trgov – Obveznost zagotovitve vračila – Sodba Sodišča, s katero je ugotovljena neizpolnitev obveznosti – Podjetje, ki opravlja tako civilne kot vojaške dejavnosti – Neizvršitev – Bistveni interesi varnosti države članice – Člen 346(1)(b) PDEU – Finančne sankcije – Denarna kazen – Pavšalni znesek – Zmožnost plačila – Faktor „n“ – Dejavniki, na katerih temelji presoja zmožnosti plačila – Bruto domači proizvod – Ponderiranje glasov držav članic v Svetu Evropske unije – Novo pravilo glasovanja v Svetu)

(2019/C 16/09)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Bouchagiar in B. Stromsky, agents)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnika: K. Boskovits in A. Samoni-Rantou, agents)

Izrek

1. Helenska republika s tem, da na dan izteka roka, določenega v uradnem opominu, ki ga je Evropska komisija izdala 27. novembra 2014, ni sprejela vseh ukrepov za izvršitev sodbe z dne 28. junija 2012, Komisija/Grčija (C-485/10, neobjavljena, EU:C:2012:395), ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 260(1) PDEU.
2. Helenski republiki se naloži, naj Evropski komisiji plača denarno kazen v višini 7 294 000 EUR za vsako obdobje šestih mesecev od razglasitve te sodbe do izvršitve sodbe z dne 28. junija 2012, Komisija/Grčija (C-485/10, neobjavljena, EU:C:2012:395).
3. Helenski republiki se naloži, naj Evropski komisiji plača pavšalni znesek 10 000 000 EUR.
4. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 129, 24.4.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 7. novembra 2018 – Evropska komisija/Madžarska

(Zadeva C-171/17) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2006/123/ES – Členi od 15 do 17 – Člen 49 PDEU – Svoboda ustanavljanja – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Nacionalni sistem mobilnega plačevanja – Monopol)

(2019/C 16/10)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Bottka in H. Tserepa-Lacombe, agenta)

Tožena stranka: Madžarska (zastopnika: M.Z. Fehér in G. Koós, agenta)

Izrek

1. Madžarska s tem, da je uvedla in ohranila v veljavi nacionalni sistem mobilnega plačevanja, ki ga urejata nemzeti mobil fízetési rendszerről szóló 2011. évi CC. törvény (zakon št. CC iz leta 2011 o nacionalnem sistemu mobilnega plačevanja) in 356/2012. (XII. 13.) Korm. rendelet a nemzeti mobil fízetési rendszerről szóló törvény végrehajtásáról (vladna uredba št. 356/2012 za izvedbo zakona o nacionalnem sistemu mobilnega plačevanja), ni izpolnila svojih obveznosti na podlagi člena 15(2)(d) Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu in člena 56 PDEU.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija in Madžarska nosita vsaka svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 231, 17.7.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d./ Republika Slovenija

(Zadeva C-215/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Ponovna uporaba informacij javnega sektorja – Direktiva 2003/98/ES – Člen 1(2)(c), tretja alineja – Bonitetne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja – Uredba (EU) št. 575/2013 – Informacije, ki jih morajo razkriti kreditne institucije in investicijska podjetja – Člen 432(2) – Izjeme od obveznosti javnega razkritja – Poslovne informacije, ki se štejejo za občutljive ali zaupne – Uporaba – Kreditne institucije, ki so v večinski državni lasti – Nacionalna ureditev, ki določa javni značaj nekaterih poslovnih informacij, ki jih hranijo navedene institucije)

(2019/C 16/11)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitevno sodišče

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

Tožena stranka: Republika Slovenija

Izrek

Člen 1(2)(c), tretja alineja, Direktive 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja in člen 432(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 je treba razlagati tako, da se ne uporabljata za nacionalno ureditev, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki banki, ki je bila pod prevladujočim vplivom osebe javnega prava, nalaga razkritje podatkov o pogodbah za svetovalne, odvetniške, avtorske in druge intelektualne storitve, ki jih je sklenila v obdobju, ko je bila pod tem prevladujočim vplivom, brez vsakršne izjeme zaradi ohranitve poslovne skrivnosti te banke, in zato taki nacionalni ureditvi ne nasprotujeta.

⁽¹⁾ UL C 213, 3.7.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litva) – xxx/xxx

(Zadeva C-238/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 2009/72/ES – Člen 3(2), (6) in (15) ter člen 36(f) – Notranji trg električne energije – Hipotetična narava vprašanj za predhodno odločanje – Nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe)

(2019/C 16/12)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UAB „Renerga“

Toženi stranki: AB „Energijos skirstymo operatorius“, AB „Lietuvos energijos gamyba“

ob udeležbi: UAB „BALTPOOL“, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Achema AB, Achemos Grupė UAB

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus miesto apylinkės teismas (okrožno sodišče v mestu Vilna, Litva) z odločbo z dne 11. aprila 2017, ni dopusten.

(¹) UL C 231, 17.7.2017.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein oikeus – Finska) – postopek v zvezi z izročitvijo Denisa Raugėviciusa

(Zadeva C-247/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Državljanstvo Evropske unije – Člena 18 in 21 PDEU – Prošnja tretje države, naslovljena na državo članico, za izročitev državljana Unije, ki je državljan druge države članice in je uresničeval pravico do prostega gibanja v prvonavedeni državi članici – Prošnja za izročitev, podana zaradi izvršitve kazni zapora, in ne zaradi kazenskega pregona – Prepoved izročitve, ki velja zgolj za lastne državljanke – Omejitev prostega gibanja – Utemeljitev na podlagi preprečevanja nekaznovanosti – Sorazmernost)

(2019/C 16/13)

Jezik postopka: finščina

Predložitevno sodišče

Korkein oikeus

Stranka v postopku v glavni stvari

Denis Raugėvicius

Izrek

Člena 18 in 21 PDEU je treba razlagati tako, da mora, kadar tretja država vloži prošnjo za izročitev državljana Evropske unije, ki je uresničeval pravico do prostega gibanja, ne za namen kazenskega pregona, ampak za namen izvršitve kazni zapora, zaprosena država članica, katere nacionalno pravo prepoveduje izročitev lastnih državljanov izven Unije za namen izvršitve kazni in določa možnost, da se takšna v tujini izrečena kazen prestaja na njenem ozemlju, temu državljanu Unije zagotoviti, če stalno prebiva na njenem ozemlju, da bo glede izročitve enako obravnavan kot njeni lastni državljan.

(¹) UL C 239, 24.7.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – C, A/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Zadeva C-257/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pristojnost Sodišča – Direktiva 2003/86/ES – Pravica do združitve družine – Člen 15 – Zavrnitev izdaje nevezanega dovoljenja za prebivanje – Nacionalna zakonodaja, ki določa obveznost uspešno opraviti preizkus integracije tujcev v družbo)

(2019/C 16/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: C, A

Tožena stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izrek

1. Sodišče je na podlagi člena 267 PDEU pristojno za razlago člena 15 Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine v primerih, kakršni so ti iz postopka v glavni stvari, v katerih se mora predložitevno sodišče izreči o izdaji nevezanega dovoljenja za prebivanje državljanu tretje države, družinskemu članu državljana Evropske unije, ki ni uresničil svoje pravice do prostega gibanja, če se ta določba na podlagi nacionalnega prava neposredno in brezpogojno uporablja za take primere.
2. Člen 15(1) in (4) Direktive 2003/86 ne nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero je mogoče prošnjo za izdajo nevezanega dovoljenja za prebivanje, ki jo vloži državljan tretje države, ki je več kot pet let bival na ozemlju države članice na podlagi združitve družine, zavrniti, ker ni dokazal, da je uspešno opravil preizkus integracije v družbo, ki se nanaša na jezik in družbo te države članice, če konkretni pogoji obveznosti uspešno opraviti ta preizkus ne presegajo tistega, kar je nujno za uresničitev cilja olajšati integracijo državljanov tretjih držav.
3. Člen 15(1) in (4) Direktive 2003/86 ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da je nevezano dovoljenje za prebivanje mogoče izdati šele na dan vložitve prošnje za izdajo tega dovoljenja.

⁽¹⁾ UL C 269, 14.8.2017.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17), Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

(Združeni zadevi C-293/17 in 294/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 92/43/EGS – Ohranjanje naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst – Posebna ohranitvena območja – Člen 6 – Ustrezna presoja posledic načrta ali projekta za neko območje – Nacionalni program boja proti usedlinam dušika – Pojma „projekt“ in „ustrezna presoja“ – Predhodna splošna presoja posamičnih dovoljenj za kmetijska gospodarstva, ki povzročajo take usedline)

(2019/C 16/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Toženi stranki: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

ob udeležbi: G. H. Wildenbeest, Maatschap Smeets, Maatschap Lintzen-Crooijmans, W. A. H. Corstjens (C-293/17)

in

Tožeča stranka: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Tožena stranka: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

ob udeležbi: Maatschap Gebr. Lammers, Landbouwbedrijf Swinkels, Pluimveehouderij Van Diepen VOF, Vermeerderingsbedrijf Engelen, Varkenshouderij Limburglaan BV, Madou Agro Varkens CV (C-294/17)

Izrek

1. Člen 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst je treba razlagati tako, da se lahko dejavnosti pašne reje živine in vnosa gnojil na ali v tla v bližini območij Natura 2000 opredelita za „projekt“ v smislu te določbe, tudi če ti dejavnosti, ker ne pomenita fizičnega posega v naravno okolje, nista „projekt“ v smislu člena 1(2)(a) Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje.
2. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da se redno ponavljajoča se dejavnost, kakršna je vnos gnojil na ali v tla, ki je bila dovoljena na podlagi nacionalnega prava, ki je veljalo pred začetkom veljavnosti te direktive, lahko šteje za en in isti projekt v smislu te določbe, za katerega ni treba ponovno pridobiti dovoljenja, če gre za enotno dejavnost, za katero je značilen enoten namen in redno izvajanje zlasti na istih krajih in na enak način. Za izvajanje enotnega projekta se lahko člen 6(2) te direktive uporablja tudi, če je bilo dovoljenje za ta projekt izdano, še preden je varstveni režim, določen s to določbo, za zadevno območje začel veljati.

3. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni programski ureditvi, ki pristojnim organom omogoča, da dovoljenje za projekt izdajo na podlagi „ustrezne presoje“ v smislu te določbe, ki se opravi vnaprej in v kateri je bila določena skupna količina usedlin dušika ocenjena za skladno s cilji varstva iz te ureditve. Vendar pa to velja le – kar mora preveriti nacionalno sodišče – če se je mogoče na podlagi temeljitega in celovitega preizkusa znanstvene trdnosti te presoje prepričati, da z znanstvenega vidika ni nobenega razumnega dvoma o tem, da posamičen načrt ali projekt nima škodljivih učinkov na celovitost zadevnega območja.
4. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni programski ureditvi, kakršna je v postopkih v glavni stvari, na podlagi katere nekaterim projektom, ki ne dosegajo določenega praga ali ne prekoračijo določene najvišje vrednosti usedlin dušika, ni treba pridobiti posamičnega dovoljenja, če se nacionalno sodišče prepriča, da „ustrezna presoja“ v smislu te določbe, ki se opravi vnaprej, izpolnjuje merilo, v skladu s katerim z znanstvenega vidika ne obstaja noben razumen dvom o tem, da ti načrti ali projekti nimajo škodljivih učinkov na celovitost zadevnih območij.
5. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni programski ureditvi, kakršna je v postopkih v glavni stvari, ki omogoča, da se projekti iz neke kategorije, v tem primeru vnos gnojil na ali v tla in pašna reja živine, izvedejo, ne da bi zanje veljala obveznost pridobitve dovoljenja in zato brez posamične ustrezne presoje njihovih vplivov na zadevna območja, razen če je mogoče na podlagi objektivnih okoliščin z gotovostjo izključiti kakršno koli možnost, da bi lahko ti projekti posamično ali skupaj z drugimi projekti pomembno vplivali na ta območja, kar mora preveriti predložitevno sodišče.
6. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da se v okviru „ustrezne presoje“ v smislu te določbe ne sme upoštevati „ohranitvenih ukrepov“ v smislu odstavka 1 tega člena, „preventivnih ukrepov“ v smislu odstavka 2 tega člena, ukrepov, ki so bili sprejeti posebej za namene programa, kakršen je program v postopkih v glavni stvari, ali ukrepov, ki so „avtonomni“, ker ne spadajo v okvir tega programa, če pričakovane koristi od teh ukrepov v trenutku te presoje niso gotove.
7. Člen 6(2) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da so ukrepi, ki jih določa nacionalna ureditev, kakršna je v postopkih v glavni stvari, ki vključujejo postopke za spremljanje in nadzor kmetijskih gospodarstev, katerih dejavnost povzroča usedline dušika, in možnost izreka sankcij, ki lahko v najtežjih primerih vodijo do zaprtja teh gospodarstev, zadostni za zagotovitev spoštovanja te določbe.

⁽¹⁾ UL C 293, 4.9.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven kasatsionen sad (Bolgarija)– Bolgarija) – Wiemer & Trachte GmbH, v stečajju/Zhan Oved Tadzher

(Zadeva C-296/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Postopki zaradi insolventnosti – Uredba (ES) št. 1346/2000 – Člen 3(1) – Mednarodna pristojnost – Tožba za izpodbijanje pravnih dejanj – Izključna pristojnost sodišč države članice, na ozemlju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti)

(2019/C 16/16)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven kasatsionen sad (Bolgarija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica kasacijske pritožbe: Wiemer & Trachte GmbH, v stečaju

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Zhan Oved Tadzher

Izrek

Člen 3(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti je treba razlagati tako, da so sodišča države članice, na ozemlju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti, izključno pristojna za odločanje o tožbi za izpodbijanje pravnih dejanj zaradi insolventnosti, ki je vložena zoper toženo stranko, ki ima registrirani sedež ali stalno prebivališče v drugi državi članici.

(¹) UL C 256, 7.8.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Hellenische Republik/Leo Kuhn

(Zadeva C-308/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah – Področje uporabe – Člen 1(1) – Pojem „civilne in gospodarske zadeve“ – Obveznice, ki jih je izdala država članica – Sodelovanje zasebnega sektorja pri prestrukturiranju javnega dolga te države – Enostranska in retroaktivna sprememba pogojev izdaje obveznic – Klavzule o skupnem ukrepanju – Tožba, ki so jo proti navedeni državi vložili zasebni upniki, ki so imetniki teh obveznic kot fizične osebe – Odgovornost države za dejanja in opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti)

(2019/C 16/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hellenische Republik

Tožena stranka: Leo Kuhn

Izrek

Člen 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, je treba razlagati tako, da spor, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na tožbo, ki jo je fizična oseba, ki je kupila obveznice, ki jih je izdala država članica, vložila zoper to državo članico in s katero izpodbija zamenjavo navedenih obveznic za obveznice nižje vrednosti, ki je bila tej fizični osebi naložena z zakonom, ki ga je v izjemnih okoliščinah sprejel nacionalni zakonodajalec in na podlagi katerega so bili pogoji enostransko in retroaktivno spremenjeni z uvedbo klavzule o skupnem ukrepanju, na podlagi katere lahko večina imetnikov zadevnih obveznic tako zamenjavo vsili manjšini, ne spada v „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu te določbe.

(¹) UL C 283, 28.8.2017.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nizozemska) – Levola Hengelo BV/Smilde Foods BV**

(Zadeva C-310/17) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje – Intelektualna lastnina – Usklajevanje določenih vidikov avtorske in sorodnih
pravic v informacijski družbi – Direktiva 2001/29/ES – Področje uporabe – Člen 2 – Pravice
reproduciranja – Pojem „delo“ – Okus živila)**

(2019/C 16/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Levola Hengelo BV

Tožena stranka: Smilde Foods BV

Izrek

Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da se na podlagi te direktive okus živila zavaruje z avtorsko pravico, in temu, da se nacionalna zakonodaja razlaga tako, da takemu okusu zagotavlja varstvo z avtorsko pravico.

⁽¹⁾ UL C 269, 14.8.2017.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bundesgerichtshof – Nemčija) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH**

(Zadeva C-330/17) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje – Uredba (ES) št. 1008/2008 – Člen 2, točka 18 – Člen 23(1) – Prevoz – Skupna
pravila za opravljanje zračnih prevozov v Evropski uniji – Informacije – Navedba končne cene – Vključitev
letalske prevoznine v končno ceno – Obveznost navedbe letalskih prevoznin v eurih ali lokalni valuti –
Izbira ustrezne lokalne valute – Navezne okoliščine)**

(2019/C 16/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Tožena stranka: Germanwings GmbH

Izrek

Člen 23(1) Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti v povezavi s členom 2, točka 18, te uredbe je treba razlagati tako, da morajo pri navedbi letalskih prevoznin za letalske prevoze v Skupnosti letalski prevozniki, ki teh prevoznin ne objavijo v eurih, izbrati lokalno valuto, ki je objektivno povezana s ponujeno storitvijo. To velja zlasti za valuto, ki je zakonito plačilno sredstvo v državi članici kraja odhoda ali prihoda zadevnega leta.

Tako so lahko v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem letalski prevoznik, ki ima sedež v državi članici, v kateri je euro zakonito plačilno sredstvo, na spletu ponuja zračni prevoz s krajem odhoda zadevnega leta v drugi državi članici, v kateri je zakonito plačilno sredstvo valuta, ki ni euro, letalske prevoznine – če niso navedene v eurih – navedene v valuti, ki je zakonito plačilno sredstvo v zadnjem navedeni državi članici.

⁽¹⁾ UL C 293, 4.9.2017.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 15. novembra 2018 – Republika Estonija/Evropska komisija, Republika Latvija

(Zadeva C-334/17 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Skupna ureditev trgov – Znesek, ki se zaračuna za količine neizločenih presežkov sladkorja – Odločba 2006/776/CE – Predlog za spremembo končne odločbe Evropske komisije – Dopis o zavrnitvi – Tožba zoper ta dopis – Dopustnost)

(2019/C 16/20)

Jezik postopka: estonščina

Stranke

Pritožnica: Republika Estonija (zastopnica: N. Grünberg, agentka)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: A. Lewis in L. Naaber-Kivisoo, agenta, skupaj s S. Mody, vandeadvokaat), Republika Latvija

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Republiku Estoniji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 256, 7.8.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Italija) – Memoria Srl, Antonia Dall’Antonia/ Comune di Padova

(Zadeva C-342/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Omejitve svobode ustanavljanja – Pristojnost Sodišča – Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe – Povsem notranji položaj – Nacionalna ureditev, s katero je prepovedana vsakršna pridobitna dejavnost, povezana s shranjevanjem mrliških žar – Test sorazmernosti – Doslednost nacionalne ureditve)

(2019/C 16/21)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Memoria Srl, Antonia Dall’Antonia

Tožena stranka: Comune di Padova

ob udeležbi: Alessandra Calore

Izrek

Člen 49 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki osebi, ki ji je mrliška žara izročena v hrambo, prepoveduje, da bi kljub izrecno izraženi volji pokojnika shranjevanje te žare poverila tretjim osebam, in ki tej osebi nalaga, da jo shranjuje na svojem domu, razen če jo shrani na mestnem pokopališču, poleg tega pa prepoveduje vsakršno dejavnost, ki se opravlja s pridobitnim namenom, katere predmet – čeprav ne izključni – bi bil shranjevanje mrliških žar na kakršni koli podlagi in za kakršno koli obdobje.

⁽¹⁾ UL C 309, 18.9.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – K, B/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Zadeva C-380/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pristojnost Sodišča – Direktiva 2003/86/ES – Pravica do združitve družine – Člen 12 – Nespoštovanje trimesečnega roka po priznanju mednarodne zaščite – Upravičenec do statusa subsidiarne zaščite – Zavrnitev prošnje za izdajo vizuma)

(2019/C 16/22)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: K, B

Tožena stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izrek

1. Sodišče je na podlagi člena 267 PDEU pristojno za razlago člena 12(1) Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine v primeru, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem se mora predložitveno sodišče izreči o pravici do združitve družine upravičenca do statusa subsidiarne zaščite, če se ta določba za tak primer uporablja neposredno in brezpogojno na podlagi nacionalnega prava.
2. Člen 12(1) Direktive 2003/86 ne nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero je prošnja za združitev družine, ki jo družinski član begunca vloži na podlagi ugodnejših določb za begunce iz poglavja V te direktive, mogoče zavrniti, ker je bila ta prošnja vložena več kot tri mesece po tem, ko je bil sponzorju odobren status begunca, pri čemer je v skladu z njo mogoče v okviru drugih pravil vložiti novo prošnjo, če ta ureditev:
 - določa, da takega razloga za zavrnitev ni mogoče sprejeti v položajih, v katerih je zaradi posebnih okoliščin prepozna vložitev prve prošnje objektivno opravičljiva;
 - določa, da so zadevne osebe v celoti obveščene o posledicah odločbe o zavrnitvi njihove prve prošnje in o ukrepih, ki jih morajo sprejeti za učinkovito uveljavljanje svoje pravice do združitve družine, in
 - zagotavlja, da za sponzorje, priznane kot begunce, še naprej veljajo ugodnejši pogoji za uresničevanje pravice do združitve družine, ki veljajo za begunce in ki so navedeni v členih 10 in 11 ali v členu 12(2) navedene direktive.

⁽¹⁾ UL C 300, 11.9.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice, nekdanji Department for Constitutional Affairs

(Zadeva C-432/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 97/81/ES – Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom, sklenjen med UNICE, CEEP in ETUC – Določba 4 – Načelo prepovedi diskriminacije – Delavec, zaposlen s krajšim delovnim časom – Starostna pokojnina – Izračun zneska pokojnine – Upoštevanje delovne dobe, dopolnjene pred iztekom roka za prenos Direktive 97/81/ES – Takojšnja uporaba za prihodnje učinke položaja, nastalega med veljavo prejšnjega zakona)

(2019/C 16/23)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Dermot Patrick O'Brien

Nasprotna stranka: Ministry of Justice, nekdanji Department for Constitutional Affairs

Izrek

Direktivo Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/23/ES z dne 7. aprila 1998, je treba razlagati tako, da je treba v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, obdobja delovne dobe, dopolnjena pred rokom za prenos Direktive 97/81, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/23, upoštevati pri izračunu pokojninskih pravic.

⁽¹⁾ UL C 318, 25.9.2017.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bundesgerichtshof – Nemčija) – Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV**

(Zadeva C-457/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Enako obravnavanje oseb ne glede na raso ali narodnost – Direktiva 2000/43/ES – Člen 3(1)(g) – Področje uporabe – Pojem „izobraževanje“ – Podeljevanje štipendij, katerih namen je spodbujanje raziskovalnih ali študijskih projektov v tujini, s strani zasebne ustanove – Člen 2(2)(b) – Posredna diskriminacija – Podeljevanje teh štipendij pod pogojem predhodne pridobitve prvega pravniškega državnega izpita (Erste Juristische Staatsprüfung) v Nemčiji)

(2019/C 16/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Heiko Jonny Maniero

Tožena stranka: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Izrek

1. Člen 3(1)(g) Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost je treba razlagati tako, da je to, da zasebna ustanova podeljuje štipendije, katerih namen je spodbujanje raziskovalnih in študijskih projektov v tujini, zajeto s pojmom „izobraževanje“ v smislu te določbe, če obstaja dovolj tesna povezava med podeljenimi finančnimi sredstvi in udeležbo pri teh raziskovalnih ali študijskih projektih, ki so prav tako zajeti s pojmom „izobraževanje“. To velja zlasti, če so ta finančna sredstva povezana z udeležbo potencialnih kandidatov pri takem raziskovalnem ali študijskem projektu, če je njihov cilj odprava vseh ali dela potencialnih finančnih ovir za to udeležbo in če je z njimi ta cilj mogoče doseči.
2. Člen 2(2)(b) Direktive 2000/43 je treba razlagati tako, da to, da zasebna ustanova s sedežem v državi članici podeliteve štipendij, katerih namen je spodbujanje pravnih raziskovalnih in študijskih projektov v tujini, pridržijo za kandidate, ki so v tej državi članici opravili pravniški izpit, kot je ta v postopku v glavni stvari, ne pomeni posredne diskriminacije na podlagi rase ali narodnosti v smislu te določbe.

⁽¹⁾ UL C 347, 16.10.2017.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court – Irska) – Brian Holohan in drugi/An Bord Pleanála

(Zadeva C-461/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 92/43/EGS – Ohranjanje naravnih habitatov – Ohranjanje prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst – Projekt gradnje ceste – Ustrezna presoja vplivov na okolje – Obseg obveznosti obrazložitve – Direktiva 2011/92/EU – Presoja vplivov določenih projektov – Priloga IV, točka 3 – Člen 5(3)(d) – Obseg pojma „glavne alternative“)

(2019/C 16/25)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court (Irska)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan

Tožena stranka: An Bord Pleanála

ob udeležbi: National Parks in Wildlife Service (NPWS)

Izrek

1. Člen 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst je treba razlagati tako, da mora „ustrezna presoja“ po eni strani zajeti vse habitatne tipe in vrste, za katere je območje zaščiten, in po drugi strani opredeliti in presoditi tako vplive predlaganega projekta na vrste, prisotne na tem območju, ki niso bile uvrščene v seznam, kot tudi vplive na habitatne tipe in vrste zunaj meja navedenega območja, če ti vplivi lahko vplivajo na cilje ohranjanja območja.
2. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da pristojnemu organu omogoča dati soglasje k načrtu ali projektu, ki nosilcu projekta dopušča poznejšo določitev nekaterih parametrov glede faze izgradnje, kot je lokacija prostorov in prometnih poti, le če je gotovo, da so v soglasju določeni dovolj strogi pogoji, ki zagotavljajo, da ti parametri ne bodo škodovali celovitosti območja.
3. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da kadar pristojni organ zavrne sklepe znanstvenega mnenja, naklonjenega pridobitvi dodatnih informacij, mora „ustrezna presoja“ vsebovati jasno in podrobno obrazložitev, s katero se ovrže vsakršen razumen znanstveni dvom glede učinkov predvidenih del na zadevnem območju.
4. Člen 5(1) in (3) ter Priloga IV Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje je treba razlagati tako, da od nosilca projekta zahtevajo predložitev informacij o izrecnem obravnavanju pomembnih vplivov projekta na vse vrste, opredeljene v izjavi na podlagi teh določb.
5. Člen 5(3)(d) Direktive 2011/92 je treba razlagati tako, da mora nosilec projekta predložiti informacije o okoljskih vplivih tako za izbrano rešitev kot za vsako od glavnih alternativnih rešitev, ki jih je ta preučil, ter razloge za svojo odločitev, ob upoštevanju vsaj njihovih vplivov na okolje, in to tudi v primeru zavrnitve take alternative v zgodnji fazi.

⁽¹⁾ UL C 338, 9.10.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – K/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Zadeva C-484/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 2003/86/ES – Pravica do združitve družine – Člen 15 – Zavrnitev izdaje nevezanega dovoljenja za prebivanje – Nacionalna ureditev, ki določa obveznost uspešno opraviti preizkus integracije tujcev v družbo)

(2019/C 16/26)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: K

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izrek

Člen 15(1) in (4) Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero je mogoče prošnjo za izdajo nevezanega dovoljenja za prebivanje, ki jo vložijo državljani tretje države, ki je več kot pet let bival na ozemlju države članice na podlagi združitve družine, zavrniti, ker ni dokazal, da je uspešno opravil preizkus integracije v družbo, ki se nanaša na jezik in družbo te države članice, če konkretni pogoji obveznosti uspešno opraviti ta preizkus ne presegajo tistega, kar je nujno za uresničitev cilja olajšati integracijo državljanov tretjih držav, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 374, 6.11.2017.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 8. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Prahova – Romunija) – Cartrans Spedition Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

(Zadeva C-495/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Oprostitve – Člen 146(1)(e) in člen 153 – Transakcije cestnega prevoza, ki so neposredno povezane z izvozom blaga – Storitve, ki jih opravijo posredniki, ki sodelujejo pri takih transakcijah – Dokazna pravila, ki se nanašajo na izvoz blaga – Carinska deklaracija – Zvezek TIR)

(2019/C 16/27)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Tribunalul Prahova

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cartrans Spedition Srl

Tožena stranka: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova,

Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

Izrek

Člen 146(1)(e) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, na eni strani, in to določbo v povezavi s členom 153 te direktive, na drugi strani, je treba razlagati tako, da nasprotuje davčni praksi države članice, na podlagi katere je oprostitve davka na dodano vrednost za prevozne storitve, ki so neposredno povezane z izvozom blaga, in za storitve, ki jih opravijo posredniki, ki posredujejo pri teh storitvah prevoza, pogojena s predložitvijo carinske izvozne deklaracije za zadevno blago s strani osebe, ki je dolžna plačati davek. V zvezi s tem morajo pristojni organi za namene odobritve teh oprostitvev preučiti, ali je izpolnitev pogoja v zvezi z izvozom zadevnega blaga mogoče z dovolj visoko stopnjo verjetnosti izpeljati iz celote elementov, s katerimi lahko razpolagajo ti organi. V zvezi s tem je zvezek TIR, ki so ga potrdili carinski organi tretje namembne države blaga in ki ga je predložila oseba, ki je dolžna plačati davek, dokaz, ki ga navedeni organi načeloma morajo ustrezno upoštevati, razen če imajo konkretne razloge za dvom o verodostojnosti ali zanesljivosti tega dokumenta.

⁽¹⁾ UL C 369, 30.10.2017.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 8. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – C&D Foods Acquisition ApS/Skatteministeriet

(Zadeva C-502/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Predvidena prodaja delnic družbe vnukinje – Izdatki, povezani z opravljanjem storitev, pridobljenih za namene te prodaje – Neizvedena prodaja – Zahteva za odbitek vstopnega davka – Področje uporabe DDV)

(2019/C 16/28)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Vestre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: C&D Foods Acquisition ApS

Tožena stranka: Skatteministeriet

Izrek

Člene 2, 9 in 168 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da predvidena, vendar neizvedena transakcija prodaje delnic, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, katere izključni neposredni razlog ni obdavčljiva ekonomska dejavnost zadevne družbe oziroma ki ne pomeni neposredne, trajne in nujne razširitve te ekonomske dejavnosti, ne spada na področje uporabe davka na dodano vrednost.

⁽¹⁾ UL C 347, 16.10.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. novembra 2018 – BPC Lux 2 Sàrl/Evropska komisija, Portugalska republika

(Zadeva C-544/17 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Državne pomoči – Ničnostna tožba – Dopustnost – Pomoč portugalskih organov pri reševanju finančne ustanove Banco Espírito Santo SA – Ustanovitev in kapitalski vložek v premostitveno banko – Odločitev Evropske komisije, da se pomoč razglasi za združljivo z notranjim trgov – Pravni interes – Tožba pred nacionalnimi sodišči za razglasitev ničnosti sklepa o reševanju družbe Banco Espírito Santo)

(2019/C 16/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: BPC Lux 2 Sàrl (zastopniki: J. Webber in M. Steenson, solicitors, B. Woolgar, barrister, in K. Bacon, QC)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in P.J. Loewenthal, agenta), Portugalska republika

Izrek

1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. julija 2017, BPC Lux 2 in drugi/Komisija (T-812/14, neobjavljen, EU:T:2017:560), se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v odločanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 402, 27.11.2017.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – Skatteministeriet/Baby Dan A/S

(Zadeva C-592/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Skupna carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifna uvrstitev – Tarifne številke in podštevilke 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00 in 9403 90 10 – Izdelek, posebej zasnovan za pritrditev varnostne ograje za otroke – Damping – Veljavnost Uredbe (ES) št. 91/2009 – Uvoz nekaterih pritrdilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Kitajske – Protidampinški sporazum Svetovne trgovinske organizacije (STO) – Uredba (ES) št. 384/96 – Člen 3(2) in člen 4(1) – Opredelitev industrije Unije)

(2019/C 16/30)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Vestre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteministeriet

Tožena stranka: Baby Dan A/S

Izrek

1. Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v različicah, kot zaporedno izhajata iz Uredbe Komisije (ES) št. 1214/2007 z dne 20. septembra 2007 in Uredbe Komisije (ES) št. 1031/2008 z dne 19. septembra 2008, je treba razlagati tako, da izdelek, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, ki omogoča pritrnitev premičnih varnostnih ograj za otroke v steno ali vratni podboj, ni del teh ograj in ga je treba uvrstiti pod tarifno podštevilko 7318 15 90 kombinirane nomenklature.
2. Pri obravnavanju četrtega vprašanja za predhodno odločanje ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 91/2009 z dne 26. januarja 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

⁽¹⁾ UL C 424, 11.12.2017.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – „BTA Baltic Insurance Company“ AS, nekdanja „Balcia Insurance“ SE/ „Baltijas Apdrošināšanas Nams“ AS

(Zadeva C-648/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Obvezno zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil – Direktiva 72/166/EGS – Člen 3(1) – Pojem „uporaba vozil“ – Nesreča, v kateri sta udeleženi vozili, parkirani na parkirišču – Premoženska škoda, ki jo na vozilu povzroči potnik v sosednjem vozilu, ko odpre vrata)

(2019/C 16/31)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: „BTA Baltic Insurance Company“ AS, nekdanja „Balcia Insurance“ SE

Nasprotna stranka: „Baltijas Apdrošināšanas Nams“ AS

Izrek

Člen 3(1) Direktive Sveta z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (72/166/EGS) je treba razlagati tako, da pojem „uporaba vozil“ iz te določbe zajema položaj, v katerem je potnik vozila, parkiranega na parkirišču, pri odpiranju vrat tega vozila udaril ob sosednje parkirano vozilo in to sosednje vozilo poškodoval.

⁽¹⁾ UL C 72, 26.2.2018.

Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 25. oktobra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa – Španija) – Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano

(Zadeva C-426/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika sodišča – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47 – Upravičenec do brezplačne pravne pomoči – Plačilo odvetnika, imenovanega po uradni dolžnosti – Določitev tarif s strani odvetniške zbornice – Neobstoj predhodnih informacij o tarifah, ki bi jih odvetniki predložili svojim strankam – Pritožba v zvezi s tarifami – Preverjanje obstoja nepoštenih pogojev in nelojalnih praks – Postopek v glavni stvari – Predložitev pristojnemu organu – Neobstoj predložitve predložitvenemu sodišču – Odgovori na vprašanja za prehodno odločanje – Koristnost – Neobstoj – Očitna nedopustnost)

(2019/C 16/32)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Stranki

Tožeča stranka: Elena Barba Giménez

Tožena stranka: Francisca Carrión Lozano

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je Juzgado de lo Social no 2 de Terrassa (delovno sodišče št. 2 v Terrassi, Španija) vložilo s sklepom z dne 27. junija 2017, je očitno nedopusten.

⁽¹⁾ UL C 300, 11.9.2017.

Pritožba, ki jo je UF vložil 3. maja 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 7. marca 2018 v zadevi UF/Evropski parlament in Svet Evropske unije, T-422/17

(Zadeva C-300/18 P)

(2019/C 16/33)

Jezik postopka: litovščina

Stranke

Pritožnik: UF (zastopnica: L. Gudaitė, advokatė)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament in Svet Evropske unije

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 11. oktobra 2018 odločilo, da je pritožba očitno neutemeljena.

Pritožba, ki jo je Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez vložil 15. avgusta 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 29. maja 2018 v zadevi T-577/15, Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez/EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

(Zadeva C-534/18 P)

(2019/C 16/34)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez (zastopnik: M. Esteve Sanz, odvetnica)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

Predlogi

- Izpodbijana sodba naj se razveljavi v delu, v katerem je z njo zavrnen prvi tožbeni razlog tožbe tožeče stranke pred Splošnim sodiščem in v katerem je deloma zavrnen tretji tožbeni razlog iz te tožbe.
- Ugodi naj se predlogom, ki izhajajo iz prvega tožbenega razloga tožbe tožeče stranke pred Splošnim sodiščem in, podredno, iz tretjega tožbenega razloga te tožbe.
- EUIPO in intervenientki naj se naloži, da tožeči stranki plačata vse stroške, ki so ji nastali pred Splošnim sodiščem in v okviru te pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog, ki je razdeljen na šest delov, se uveljavlja zoper obrazložitev izpodbijane sodbe s katero je bil ob oceni, da je odbor za pritožbe utemeljeno lahko zavrnil dopolnilno vlogo, ki jo je pritožnik v roku vložil pri odboru za pritožbe pri EUIPO, zavrnen prvi tožbeni razlog tožbe pred Splošnim sodiščem, da odločba odbora za pritožbe pri EUIPO krši člene 63(1), 64(1) in 76(1) Uredbe (ES) 207/2009 (¹).

S prvim delom tega razloga se očita kršitev člena 36 Statuta Sodišča in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča, ker ni bila izpolnjena obveznost obrazložitve, saj se izpodbijana sodba ne opredeli glede trditve, ki jo je pritožnik podal na ustni obravnavi, o nedopustnosti argumentacije, ki jo je EUIPO podal v svojem odgovoru na tožbo.

Z drugim delom se očita: (i) kršitev člena 36 Statuta Sodišča in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča, ker ni bila izpolnjena obveznost, da se po uradni dolžnosti ugotovi neobstoje obrazložitve v izpodbijani odločbi glede razlogov, zaradi katerih ni bil upoštevan predlog pritožnika za ponovni preizkus dokaza uporabe, predloženega pred oddelkom za izbris (ii) kršitev pravice do obrambe pritožnika, saj je bila v izpodbijani sodbi sprejeta nova obrazložitve, podana v odgovoru EUIPO na tožbo, namesto da bi bil po uradni dolžnosti ugotovljen neobstoje obrazložitve odločbe odbora za pritožbe; (iii) izkrivljanje dejstev, saj je bilo v izpodbijani sodbi ugotovljeno, da je odbor za pritožbe lahko utemeljeno zavrnil pisanje pritožnice, čeprav odbor za pritožbe ni zavrnil tega pisanja.

S tretjim delom se očita izkrivljanje dejstev in konkretno elementov iz obrazložitve glavne in dopolnilne vloge, ki ju je pritožnik vložil pri odboru za pritožbe EUIPO.

S četrtim delom se očita kršitev členov 63(1), 64(1) in 76(1) ter 57(2) Uredbe (ES) 207/2009, ker je v izpodbijani sodbi podana napačna razlaga teh členov in je potrjeno to, da se odbor za pritožbe pri EUIPO ne opredeli do zahtevka tožeče stranke, o katerem se je razpravljalo pred odborom za pritožbe.

S petim delom se očita kršitev člena 64 Uredbe (ES) 207/2009, ker je v izpodbijani sodbi presojeno, da ker se pred oborom za pritožbe ni specifično zastavilo vprašanje resne in dejanske uporabe prejšnje znamke, to vprašanje ni pravno vprašanje, ki ga mora ta odbor nujno obravnavati za rešitev spora, ki ga obravnava.

S šestim delom se očita kršitev členov 64 in 60 Uredbe (ES) 207/2009 in pravila 49(1) Uredbe št. 2868/95 ⁽²⁾, ker je bila za to zadevo uporabljena sodna praksa glede teh dveh zadnjenavedenih členov, ki urejata dopustnost pritožb pri odboru za pritožbe EUIPO, saj v tej zadevi odbor za pritožbe pritožbe ni razglasil za nedopustno in, četudi bi jo, bi ta ugotovitev kršila ta člena, ker pisanja, ki jih je vložil pritožnik, nikakor niso dopustna.

Z drugim pritožbenim razlogom se izpodbija obrazložitev izpodbijane sodbe, s katero je bil delno zavrnjen tretji tožbeni razlog tožbe pred Splošnim sodiščem, ki se nanaša na to, da je bil z odločbo odbora za pritožbe kršen člen 8 Uredbe (ES) 207/2009. Ta pritožbeni razlog se deli na dva dela.

S prvim delom se očita kršitev člena 36 Statuta Sodišča in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča, ker v izpodbijani sodbi ni obrazložitev glede pomena, ki se ga pripisuje preudarkom iz odločb oddelka za izbris in odbora za pritožbe EUIPO glede proizvodov, za katere bi bilo treba šteti, da je zanje prejšnja znamka registrirana. Očita se tudi izkrivljanje teh preudarkov, ker je pomen, ki jim ga pripisuje izpodbijana sodba, v protislovju s preudarki iz teh odločb, trditvami strank in dokazi v postopku.

Z drugim delom se očita kršitev člena 8 Uredbe 207/2009, ker se v izpodbijani sodbi za podobne štejejo storitve iz razreda 42, ki jih zajema sporna znamka, in proizvodi, za katere se šteje, da je zanje registrirana prejšnja znamka.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van Cassatie (Belgija) 29. avgusta 2018 – kazenski postopek zoper IK

(Zadeva C-551/18)

(2019/C 16/35)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van Cassatie

Vlagatelj kasacijske pritožbe

IK

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 8(1)(f) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje ⁽¹⁾ razlagati tako, da zadostuje, da odreditveni pravosodni organ v evropskem nalogu za prijetje navede zgolj izrečeno izvršljivo kazen zapora, ne pa tudi stranske kazni, kakršna je TBS, ki je bila izrečena za isto kaznivo dejanje z isto sodno odločbo, zaradi katere bo odvzeta prostost šele po tem, ko bo izvršena prvonavedena kazen zapora, in to šele na podlagi izrecne odločbe, ki jo o tem izda strafuitvoeringsrechtbank (sodišče, pristojno za izvrševanje kazenskih sankcij)?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 8(1)(f) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje razlagati tako, da predaja s strani države članice izvršitvenega pravosodnega organa na podlagi evropskega naloga za prijetje – v katerem je navedena zgolj izrečena izvršljiva kazen zapora, izrečena stranska kazen TBS, ki je bila izrečena za isto kaznivo dejanje z isto sodno odločbo, pa torej ni navedena – pomeni, da lahko država članica odreditvenega pravosodnega organa dejansko odvzame prostost zaradi izvršitve stranske kazni?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba člen 8(1)(f) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje razlagati tako, da je posledica tega, da odreditveni pravosodni organ v evropskem nalogu za prijetje ni navedel stranske kazni TBS, to, da ta stranska kazen – za katero je mogoče šteti, da izvršitveni pravosodni organ zanjo ne ve – ne more voditi do dejanskega odvzema prostosti v odreditveni državi članici?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL L 190, str. 1).

Pritožba, ki jo je Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH vložila 11. septembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 11. julija 2018 v zadevi T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH/Evropska komisija

(Zadeva C-568/18 P)

(2019/C 16/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (zastopnika: S. Altenschmidt, D. Jacob, Rechtsanwälte)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj

- sodbo Splošnega sodišča z dne 11. julija 2018 v zadevi T-643/13 razveljavi;
- odločbo Komisije z dne 15. septembra 2013 z oznako GestDem 2013/1504 razglasi za nično;
- podredno razveljavi sodbo Splošnega sodišča in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica uveljavlja te pritožbene razloge:

1. Splošno sodišče ni izpolnilo zahtev iz Uredbe (ES) št. 1367/2006⁽¹⁾ za zavrnitev prostega dostopa do okoljskih informacij. Zavrnitveni razlog iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001⁽²⁾ v povezavi s členom 6(1) Uredbe (ES) št. 1367/2006 ob upoštevanju določb Aarhuške konvencije je razlagalo preširoko. Splošno sodišče je napačno izhajalo iz načela, da so informacije o učinkovitosti glede emisij ogljika industrijskega obrata občutljive poslovne informacije.
2. Splošno sodišče je zanikalo obstoj okoljskih informacij o emisijah, s čimer je kršilo člen 6(1) Uredbe (ES) št. 1367/2006 in člen 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001.

3. Splošno sodišče poleg tega tudi ni zadostno upoštevalo prevladujoči javni interes za dostop do zadevnih okoljskih informacij, na katerega se je sklicevala pritožnica.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13).

⁽²⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Erding (Nemčija) 19. oktobra 2018 – F./Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Zadeva C-656/18)

(2019/C 16/37)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Erding

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: F.

Tožena stranka: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Zadeva je bila s sklepom Sodišča z dne 7. novembra 2018 izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Tožba, vložena 30. oktobra 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija

(Zadeva C-676/18)

(2019/C 16/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: M. Condou-Durande, C. Cattabriga, G. von Rintelen, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Kraljevina Belgija s tem, da ni do 30. septembra 2016 sprejela vseh zakonskih in drugih predpisov za uskladitev z Direktivo 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 ⁽¹⁾ ali vsekakor s tem, da teh ukrepov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 28(1) navedene direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži dnevna kazen v višini 49 906,50 EUR od datuma razglasitve sodbe v tej zadevi zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve ukrepov za prenos Direktive 2014/36/EU, ki naj jo plača na račun, ki ga bo navedla Komisija;

— Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Države članice so morale na podlagi člena 28(1) Direktive 2014/36/EU sprejeti nacionalne ukrepe za prenos obveznosti iz te direktive najkasneje do 30. septembra 2016. Ker Belgija o ukrepih za prenos Direktive ni obvestila Komisije, se je Komisija odločila, da vložijo tožbo pri Sodišču.

Komisija s tožbo predlaga, da se Belgiji naloži dnevno denarno kazen v višini 49 906,50 EUR. Znesek dnevne denarne kazni je izračunan glede na resnost in trajanje kršitve in na odvračilni učinek glede na plačilno zmožnost te države članice.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (UL 2014, L 94, str. 375).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irska) 7. novembra 2018 – Minister for Justice and Equality/ND

(Zadeva C-685/18)

(2019/C 16/39)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Minister for Justice and Equality

Tožena stranka: ND

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali sta merili, na podlagi katerih je treba odločiti, ali je državno tožilstvo, ki je določeno kot odreditveni pravosodni organ, za namene člena 6(1) ⁽¹⁾ pravosodni organ v smislu avtonomnega pomena tega pojma iz člena 6(1) Okvirnega sklepa z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami, da je (1) državno tožilstvo neodvisno od izvršilne veje oblasti in (2) da se v pravnem sistemu zadevnega tožilstva šteje, da izvaja sodno oblast ali sodeluje pri njenem izvajanju?
2. Če nista, katera so merila, na podlagi katerih bi moralo nacionalno sodišče odločiti, ali je državno tožilstvo, ki je za namene člena 6(1) Okvirnega sklepa določeno kot odreditveni pravosodni organ, pravosodni organ za namene člena 6(1)?
3. Če je med temi merili zahteva, da državno tožilstvo izvaja sodno oblast ali sodeluje pri njenem izvajanju, ali je treba o tem odločiti v skladu s položajem, ki ga ta ima v svojem pravnem sistemu, ali v skladu z določenimi objektivnimi merili? Če gre za objektivna merila, katera so ta merila?
4. Ali je državno tožilstvo Republike Litve pravosodni organ v smislu avtonomnega pomena tega pojma iz člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami?

⁽¹⁾ 2002/584/PNZ: Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

Sklep predsednika prvega senata Sodišča z dne 19. septembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement/Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé, ob udeležbi: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France

(Zadeva C-288/17) ⁽¹⁾

(2019/C 16/40)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 256, 7.8.2017.

Sklep predsednika Sodišča z dne 22. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Düsseldorf – Nemčija) – Stefan Neldner/Eurowings GmbH

(Zadeva C-299/18) ⁽¹⁾

(2019/C 16/41)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 285, 13.8.2018.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 – PKK/Svet

(Zadeva T-316/14) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi, ki so bili proti PKK sprejeti v okviru boja proti terorizmu – Zamrznitev sredstev – Pristojnost Sveta – Možnost, da se organ tretje države opredeli kot pristojni organ v smislu Skupnega stališča 2001/931/SZVP – Dejanska podlaga odločb o zamrznitvi sredstev – Sklicevanje na teroristična dejanja – Sodni nadzor – Obveznost obrazložitve – Ugovor nezakonnosti)

(2019/C 16/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Kurdistan Workers' Party (PKK) (zastopniki: A. van Eik, T. Buruma in M. Wijngaarden, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnik: sprva F. Naert in G. Étienne, nato F. Naert in H. Marcos Fraile, agenti)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: sprva C. Brodie in V. Kaye, nato C. Brodie in S. Brandon, nato C. Brodie, C. Crane in R. Fadoju, nato C. Brodie, R. Fadoju in P. Nevill ter nazadnje R. Fadoju, agenti), Evropska komisija (zastopniki: sprva F. Castillo de la Torre in D. Gauci, nato D. Gauci, J. Norris-Usher in T. Ramopoulos ter nazadnje J. Norris-Usher, T. Ramopoulos in R. Tricot, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvotno, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 125/2014 z dne 10. februarja 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 714/2013 (UL L 40, str. 9) v delu, v katerem se ta akt nanaša na tožečo stranko, in nato poznejših aktov v delu, v katerem se ta akt nanaša na tožečo stranko.

Izrek

1. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 125/2014 z dne 10. februarja 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 714/2013 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na Kurdistan Workers' Party (PKK).
2. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 790/2014 z dne 22. julija 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 125/2014 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
3. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/513 z dne 26. marca 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 790/2014 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.

4. Sklep Sveta (SZVP) 2015/521 z dne 26. marca 2015 o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, in razveljavitvi Sklepa 2014/483/SZVP se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na PKK.
5. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/1325 z dne 31. julija 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2015/513 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
6. Sklep Sveta (SZVP) 2015/1334 z dne 31. julija 2015 o posodobitvi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, in razveljavitvi Sklepa 2015/521 se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na PKK.
7. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/2425 z dne 21. decembra 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2015/1325 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
8. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2016/1127 z dne 12. julija 2016 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2015/2425 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
9. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/150 z dne 27. januarja 2017 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2016/1127 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
10. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/1420 z dne 4. avgusta 2017 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2017/150 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
11. Sklep Sveta (SZVP) 2017/1426 z dne 4. avgusta 2017 o posodobitvi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, in razveljavitvi Sklepa (SZVP) 2017/154 se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na PKK.
12. V preostalem se predlog za razglasitev neuporabe Uredbe Sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu v delu, v katerem se ta uredba nanaša na PKK, zavrne.
13. Svet Evropske unije poleg svojih stroškov nosi stroške družbe PKK.
14. Evropska komisija ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosita svoje stroške.

(¹) UL C 245, 28.7.2014.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 – Tempus Energy in Tempus Energy Technology/
Komisija**

(Zadeva T-793/14) ⁽¹⁾

(Državne pomoči – Trg zmogljivosti v Združenem kraljestvu – Shema pomoči – Člen 108(2) in (3) PDEU – Pojem dvomi v smislu člena 4(3) ali (4) Uredbe (ES) št. 659/1999 – Smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014 – 2020 – Odločba o nenasprotovanju – Neuvedba formalnega postopka preiskave – Procesne pravice zainteresiranih strank)

(2019/C 16/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeci stranki: Tempus Energy Ltd (Worcester, Združeno kraljestvo) in Tempus Energy Technology Ltd (Cheltenham, Združeno kraljestvo) (zastopniki: sprva J. Derenne, J. Blockx, C. Ziegler in M. Kinsella, nato J. Derenne, J. Blockx in C. Ziegler ter nazadnje J. Derenne in C. Ziegler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: É. Gippini Fournier, R. Sauer, K. Herrmann in P. Němečková, agenti)

Intervenient v podporo tožene stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: sprva C. Brodie in L. Christie, agentki, skupaj z G. Facenno, QC, nato S. Simmons, M. Holt, C. Brodie, in S. Brandon, agenti, skupaj z G. Facenno, QC, nato M. Holt, C. Brodie, S. Brandon in D. Robertson, agenti, skupaj z G. Facenno, QC, in nazadnje S. Brandon, agent)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2014) 5083 final z dne 23. julija 2014 o nenasprotovanju shemi pomoči glede trga zmogljivosti v Združenem kraljestvu, ker da je ta shema združljiva z notranjim trgovom na podlagi člena 107(3)(c) PDEU (državna pomoč 2014/N-2) (UL 2014, C 348, str. 5).

Izrek

1. Sklep Komisije C(2014) 5083 final z dne 23. julija 2014 o nenasprotovanju shemi pomoči glede trga zmogljivosti v Združenem kraljestvu, ker da je ta shema združljiva z notranjim trgovom na podlagi člena 107(3)(c) PDEU (državna pomoč 2014/N-2), se razglasi za ničn.
2. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasili družbi Tempus Energy Ltd in Tempus Energy Technology Ltd.
3. Združeno kraljestvo nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 81, 9.3.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. septembra 2018 – Psara in drugi/Parlament**(Zadeve od T-639/15 do T-666/15 in T-94/16) ⁽¹⁾****(Dostop do dokumentov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Evropski parlament – Izdatki poslancev Parlamenta iz naslova njihovih nadomestil – Zavrnitev dostopa – Neobstoječi dokumenti – Osebni podatki – Uredba (ES) št. 45/2001 – Potreba po prenosu podatkov – Konkreten in posamičen preizkus – Delni dostop – Prevelika upravna obremenitev – Obveznost obrazložitve)**

(2019/C 16/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranke*Tožeča stranka v zadevi T-639/15:* Maria Psara (Atene, Grčija) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-640/15:* Tina Kristan (Ljubljana, Slovenija) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-641/15:* Tanja Malle (Dunaj, Avstrija) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-642/15:* Wojciech Cieśla (Varšava, Poljska) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-643/15:* Staffan Dahllöf (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-644/15:* Delphine Reuter (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevah T-645/15 in T-654/15:* České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praga, Češka republika) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-646/15:* Harry Karanikas (Chalándri, Grčija) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevah T-647/15 in T-657/15:* Crina Boros (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevah T-648/15, T-663/15 in T-665/15:* Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Latvija) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-649/15:* Balázs Toth (Budimpešta, Madžarska) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-650/15:* Minna Knus-Galán (Helsinki, Finska) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-651/15:* Atanas Tchobanov (Plessis-Robinson, Francija) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-652/15:* Dirk Liedtke (Hamburg, Nemčija) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-653/15:* Nils Mulvad (Risskov, Danska) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)*Tožeča stranka v zadevi T-655/15:* Hugo van der Parre (Huizen, Nizozemska) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-656/15: Guia Baggi (Firence, Italija) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-658/15: Marcos García Rey (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-659/15: Mark Lee Hunter (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-660/15: Kristof Clerix (Bruselj) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-661/15: Rui Araujo (Lizbona, Portugalska) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-662/15: Anuška Delić (Ljubljana) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-664/15: Jacob Borg (San Ġiljan, Malta) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-666/15: Matilda Bačelić (Zagreb, Hrvaška) (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožeča stranka v zadevi T-94/16: Gavin Sheridan (zastopnici: N. Pirc Musar in R. Lemut Strle, odvetnici)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: N. Görlitz, C. Burgos in M. Windisch, agenti)

Predmet

Predlogi na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepov Parlamenta A(2015) 8324 C, A(2015) 8463 C, A(2015) 8627 C, A(2015) 8682 C, A(2015) 8594 C, A(2015) 8551 C, A(2015) 8732 C, A(2015) 8681 C, A(2015) 8334 C, A(2015) 8327 C in A(2015) 8344 C z dne 14. septembra 2015, A(2015) 8656 C, A(2015) 8678 C, A(2015) 8361 C, A(2015) 8663 C, A(2015) 8360 C, A(2015) 8486 C in A(2015) 8305 C z dne 15. septembra 2015, A(2015) 8602 C, A(2015) 8554 C, A(2015) 8490 C, A(2015) 8659 C, A(2015) 8547 C, A(2015) 8552 C, A(2015) 8553 C, A(2015) 8661 C, A(2015) 8684 C in A(2015) 8672 C z dne 16. septembra 2015 ter A(2015) 13844 C z dne 14. januarja 2016, s katerimi je Parlament na podlagi Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) zavrnil potrdilne prošnje tožečih strank za dostop do dokumentov Parlamenta, v katerih so bile informacije o nadomestilih njegovih poslancev.

Izrek

1. Zadeve od T-639/15 do T-666/15 in T-94/16 se za izdajo te sodbe združijo.
2. Tožbe se zavrnejo.
3. Marii Psara, Tini Kristan, Tanji Malle, Wojciechu Cieśli, Staffanu Dahllofu, Delphine Reuter, družbi České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., Harryju Karanikasu, Crini Boros, družbi Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, Balazsu Tothu, Minni Knus-Galán, Atanasu Tchobanovu, Dirku Liedtkeju, Nilsu Mulvadu, Hugu van der Parreju, Guii Baggi, Marcosu Garcíu Reyu, Marku Leeju Hunterju, Kristofu Clerixu, Ruiju Araujo, Anuški Delić, Jacobu Borgu, Matildi Bačelić in Gavinu Sheridanu se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 48, 8.2.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2018 – Mad Dogg Athletics/EUIPO – Aerospinning Master Franchising (SPINNING)

(Zadeva T-718/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Besedna znamka Evropske unije SPINNING – Delna razveljavitev – Člen 51(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 58(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2019/C 16/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Mad Dogg Athletics, Inc. (Los Angeles, Kalifornija Združene države) (zastopnik: J. Steinberg, avocat)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Aerospinning Master Franchising s. r. o., nekdanja Aerospinning Master Franchising, Ltd., s.r.o. (Praga, Češka republika) (zastopnik: K. Labalestra, avocat)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 21. julija 2016 (zadeva R 2375/2014-5) v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama Aerospinning Master Franchising in Mad Dogg Athletics.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 21. julija 2016 (zadeva R 2375/2014-5) se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na proizvode iz razreda 28 in storitve iz razreda 41 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil spremenjen in dopolnjen.
2. EUIPO poleg svojih stroškov nosi tudi stroške družbe Mad Dogg Athletics, Inc.
3. Družba Aerospinning Master Franchising s. r. o. nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 462, 12.12.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2018 – Cocchi in Falcione/Komisija(Zadeva T-724/16 P) ⁽¹⁾**(Pritožba – Javni uslužbenci – Prenos nacionalnih pokojninskih pravic – Člen 24 Kadrovskih predpisov – Obveznost pomoči Unije – Izguba pravnega interesa tožečih strank med postopkom – Ustavitev postopka na prvi stopnji – Vzročna zveza)**

(2019/C 16/46)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnika: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgija) in Nicola Falcione (Bruselj, Belgija) (zastopnik: S. Orlandi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: G. Gattinara in F. Simonetti, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 2. avgusta 2016, Cocchi in Falcione/Komisija (F-134/11, EU:F:2016:194), za razveljavitev tega sklepa.

Izrek

1. Sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 2. avgusta 2016, Cocchi in Falcione/Komisija (F-134/11) se razveljavi v delu, v katerem je Sodišče za uslužbence ugotovilo, da ni bilo več treba odločiti o odškodninskih zahtevkih Giorgia Cocchija in Nicole Falcioneja na prvi stopnji.
2. V preostalem se pritožba zavrne.
3. Odškodninska zahtevka, ki sta ju G. Cocchi in N. Falcione vložila v okviru prvostopenjske tožbe s številko zadeve F-134/11, se zavrneta.
4. Vsaka stranka nosi svoje stroške, ki so ji v postopku pritožbe in na prvi stopnji nastali v zvezi z odškodninskima zahtevkoma.

⁽¹⁾ UL C 441, 28.11.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2018 – QB/ECB(Zadeva T-827/16) ⁽¹⁾**(Javni uslužbenci – Osebj ECB – Ocenjevalno obdobje – Karierno ocenjevalno poročilo (2015) – Možnost sodelovanja sindikalnega zastopnika pri letnem razgovoru o delu – Kršitev pravil o objektivnosti in nepristranskosti ocenjevalca – Plača – Odločba o zavrnitvi upravičenosti do povišanja plače – Dopustnost dokazov – Elektronsko dopisovanje med članom osebja in njegovim „coach“ po službeni elektronski pošti – Odgovornost)**

(2019/C 16/47)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: QB (zastopnica: L. Levi, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: F. von Lindeiner in B. Ehlers, agenta, skupaj z B. Wägenbourjem, odvetnik)

Predmet

Predlog na podlagi člena 50a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 36.2 Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in ECB, priloženega PEU in PDEU, za, prvič, razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila tožeče stranke za leto 2015 in odločbe ECB z dne 15. decembra 2015, s katero ji je bilo zavrnjeno povišanje plače, ter po potrebi razglasitev ničnosti odločb ECB z dne 2. maja in 15. septembra 2016, s katerima sta bili zavrnjeni upravna pritožba in pritožba tožeče stranke, in drugič, povračilo škode, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka.

Izrek

1. Ocenjevalno poročilo QB za ocenjevalno obdobje 2015 in odločba Evropske centralne banke (ECB) z dne 15. decembra 2015, s katero je bilo tožeči stranki zavrnjeno povišanje plače, se razglasita za nična.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ECB nosi svoje stroške in stroške QB.

⁽¹⁾ UL C 22, 23.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2018 – Camomilla/EUIPO – CMT (CAMOMILLA)

(Zadeva T-44/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije CAMOMILLA – Prejšnja nacionalna figurativna znamka CAMOMILLA – Delna zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke – Dokazi – Nasprotna tožba – Člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postala člena 8(1)(b) in člen 60(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Člen 57(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 64(2) in (3) Uredbe 2017/1001))

(2019/C 16/48)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Camomilla Srl (Buccinasco, Italija) (zastopnika: M. Mussi in H. Chiappetta, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: L. Rampini in J. Crespo Carrillo, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapelj, Italija) (zastopniki: M. Franzosi, V. Jandoli, A. Stein in G. Rubino, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 21. novembra 2016 (zadeva R 2250/2015-5) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama CMT in Camomilla.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Nasprotna tožba se zavrne.
3. Družbi Camomilla Srl in CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT) nosita vsaka svoje stroške in polovico stroškov Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 95, 27.3.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 – Mabrouk/Svet

(Zadeva T-216/17) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji – Ukrepi, sprejeti proti osebam, odgovornim za nezakonito prisvojitve državnih sredstev, ter z njimi povezanim osebam in subjektom – Zamrznitev sredstev – Seznam oseb in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev – Ohranitev imena tožeče stranke na seznamu – Nezdostna dejanska podlaga – Očitna napaka pri presoji – Napačna uporaba prava – Načelo dobrega upravljanja – Razumen rok)

(2019/C 16/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (zastopniki: J.-R. Farthouat, N. Boulay in S. Crosby, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: V. Piessevaux in J. Kneale, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2017/153 z dne 27. januarja 2017 o spremembi Sklepa 2011/72/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji (UL 2017, L 23, str. 19) in Sklepa Sveta (SZVP) 2018/141 z dne 29. januarja 2018 o spremembi Sklepa 2011/72/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji (UL 2018, L 25, str. 38) v delu, v katerem se ta sklepa nanašata na tožečo stranko.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Mohamedu Marouenu Ben Aliju Ben Mohamedu Mabrouku se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasil Svet Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 195, 19.6.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2018 – Poljska/Komisija(Zadeva T-241/17) ⁽¹⁾

(EKJS in EKSRP – Odhodki, izključeni iz financiranja – Izvedbena uredba (EU) št. 585/2011 – Izredni ukrepi začasne podpore za sektor sadja in zelenjave zaradi smrtonosne epidemije, ki jo je povzročila enterohemoragična bakterija Escherichia coli (E. coli) – Opustitve spravila – Obseg nadomestila v korist proizvajalcev, ki so sprejeli ukrepe za te opustitve – Odhodki Poljske – Obveznost obrazložitve)

(2019/C 16/50)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopniki: B. Majczyna, M. Pawlicka, K. Straš in B. Paziewska, agenti)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Stobiecka-Kuik in D. Milanowska, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2017/264 z dne 14. februarja 2017 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2017, L 39, str. 12) v delu, v katerem je bil z njim iz financiranja Evropske unije izključen znesek v višini 4 438 056,66 EUR, ki ga je porabila akreditirana plačilna agencija Republike Poljske.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Republik Poljski se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 195, 19.6.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2018 – „Pro NGO!“/Komisija(Zadeva T-454/17) ⁽¹⁾

(Javna naročila – Postopek javnega razpisa – Preiskava zasebnega revizorja – Preiskava urada OLAF – Ugotovitev nepravilnosti – Sklep Komisije o upravnih sankcijah zoper tožečo stranko – Izključitev iz postopkov javnega naročanja in dodeljevanja nepovratnih sredstev, ki se financirajo iz splošnega proračuna Unije, za obdobje šestih mesecev – Vnos v bazo podatkov sistema za zgodnje odkrivanje in izključitev – Nov tožbeni razlog – Pravica do obrambe)

(2019/C 16/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: „Pro NGO!“ (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. (Köln, Nemčija) (zastopnik: M. Scheid, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Dintilhac in B.-R. Killmann, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Komisije z dne 16. maja 2017, s katerim je bila tožeči stranki za obdobje šestih mesecev naložena upravna sankcija izključitve iz postopkov za oddajo javnih naročil in dodelitve nepovratnih sredstev iz splošnega proračuna Evropske unije, določenih v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL 2012, L 298, str. 1), in izključitve tožeče stranke za enako obdobje iz dodelitve sredstev, predvidenih v Uredbi Sveta (EU) 2015/323 z dne 2. marca 2015 o finančni uredbi, ki se uporablja za 11. Evropski razvojni sklad (UL 2015, L 58, str. 17).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. „Pro NGO!“ (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 330, 2.10.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. novembra 2018 – Foodterapia/EUIPO – Sperlari (DIETOX)

(Zadeva T-486/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije DIETOX – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije Diator – Relativni razlog za razveljavitev – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2019/C 16/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Foodterapia, SL (Barcelona, Španija) (zastopniki: J. C. Erdozain López, J. Galán López in H. Téllez Robledo, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Sperlari Srl, nekdanja Cloetta Italia Srl (Crémone, Italija) (zastopnika: P. Pozzi in G. Ghisletti, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora EUIPO za pritožbe z dne 12. maja 2017 (zadeva R 1611/2016-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Cloetta Italia in Foodterapia.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Foodterapia, SL, se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki so nastali Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družbi Sperlari Srl, vključno z nujnimi stroški, ki so pravni predniki zadnjenavedene družbe nastali pred odborom EUIPO za pritožbe.

⁽¹⁾ UL C 318, 25.9.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2018 – Szentes/Komisija

(Zadeva T-830/17) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Uradniki – Zaposlovanje – Obvestilo o javnem natečaju – Splošni javni natečaj – Pogoji za pripustitev – Delovne izkušnje – Odločitev natečajne komisije, da tožeče stranke ne pripusti k natečaju – Zahtevek za ponovno preučitev – Ugovor nezakonitosti – Obveznost obrazložitve – Izkrivljanje podatkov, navedenih v prijavi – Očitna napaka pri presoji – Kršitev obvestila o javnem natečaju)

(2019/C 16/53)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Gyula Szentes (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: F. Moyses, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Mihaylova in B. Mongin, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU, prvič, za razglasitev ničnosti sklepa predsednika natečajne komisije EPSO/AD/330/16 – Administratorji na področju jedrske energije (AD 7) z dne 24. februarja 2017, da se tožeče stranke ne pripusti k naslednji fazi natečaja, in drugič, če je potrebno, akta Evropskega urada za izbor osebja (EPSO), s katerim je bila zavržena pritožba tožeče stranke z dne 29. septembra 2017.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. G. Szentesu se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 63, 19.2.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 – LMP Lichttechnik/EUIPO (LITECRAFT)

(Zadeva T-140/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Prijava besedne znamke Evropske unije LITECRAFT – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 16/54)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Nemčija) (zastopnik: R. Plegge, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: W. Schramek et D. Hanf, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. januarja 2018 (zadeva R 699/2017-2) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka LITECRAFT kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 161, 7.5.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. septembra 2018 – H/Svet

(Zadeva T-271/10 OST) ⁽¹⁾

(Postopek – Neodločitev o stroških)

(2019/C 16/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: H (zastopnica: M. Velardo, odvetnica)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: A. Vitro in F. Naert, agenta)

Predmet

Predlog za odpravo napake glede neodločitve o stroških v sodbi z dne 11. aprila 2018, H/Svet (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180).

Izrek

1. Točka 174 sodbe z dne 11. aprila 2018, H/Svet (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180), se glasi:

„V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Vendar je v skladu s členom 133 Poslovnika v povezavi z njegovim členom 219 o vseh stroških pritožbenega postopka in postopkov pred Splošnim sodiščem odločeno s končno sodbo. Poleg tega člen 134(3) navedenega poslovnika določa, da če vsaka stranka uspe samo deloma, nosi vsaka svoje stroške. Vendar lahko Splošno sodišče, če se zdi to glede na okoliščine v zadevi upravičeno, odloči, da ena stranka poleg svojih stroškov nosi tudi del stroškov druge stranke. V okoliščinah obravnavane zadeve je treba odločiti, prvič, da Svet nosi stroške, ki sta jih priglasila tožeča stranka in Svet sam do razglasitve sodbe o pritožbi in ki se nanašajo samo na vprašanje dopustnosti tožbe, in drugič, da tožeča stranka nosi vse druge stroške, ki sta jih priglasila Svet in sama, tako pred kot po navedeni razglasitvi.“

2. Točka 2 izreka sodbe z dne 11. aprila 2018, H/Svet (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180), se glasi:

„Svet nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila oseba H do razglasitve sodbe z dne 19. julija 2016, H/Svet in Komisija (C-455/14 P, EU:C:2016:569), samo v obsegu, v katerem se nanašajo na vprašanje dopustnosti tožbe. Oseba H nosi vse ostale druge stroške, ki sta jih priglasila Svet in sama tako pred kot po navedeni razglasitvi.“

3. Oseba H in Svet nosita svoje stroške v zvezi s tem predlogom.

⁽¹⁾ UL C 221, 14.8.2010.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 12. oktobra 2018 – Taminco/EFSA

(Zadeva T-621/17 R)

(Začasna odredba – Fitofarmaceutski izdelki – Uredba (ES) št. 1107/2009 – Objava ugotovitev preizkusa, ki ga je opravila EFSA v zvezi s ponovno preučitvijo odobritve aktivne snovi tiram – Vprašanje zaupnosti nekaterih delov – Zavrnitev odobritve zaupne obravnave – Predlog za izdajo začasne odredbe – Neobstoj nujnosti)

(2019/C 16/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Taminco BVBA (Gand, Belgija) (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za varnost hrane (zastopniki: D. Detken in S. Gabbi, agenta, skupaj z R. van der Houtom, in C. Wagnerjem, odvetnikoma)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: G. Koleva in I. Naglis, agenta)

Predmet

Predlog, ki temelji na členih 278 in 279 PDEU in s katerim se želi doseči odložitev izvršbe sklepa EFSA z dne 18. julija 2017 o zavrnitvi predlogov za zaupno obravnavo, ki so bili podani v okviru zahtevka za obnovitev odobritve aktivne snovi tiram.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Sklep z dne 19. septembra 2017, ki je bil izdan v zadevi T-621/17 R, se razveljavi.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 10. oktobra 2018 – FT/ESMA

(Zadeva T-625/18)

(2019/C 16/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: FT (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničn razglasi sklep ESMA41-137-1154 izvršnega direktorja Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA) z dne 9. avgusta 2018, s katerim ESMA zahteva izterjavo zneska 12 000,00 EUR v zvezi s stroški, ki jih je ESMA imela v zadevi F-39/14;
- za nično razglasi povezano obvestilo o dolgovanem znesku št. 4440180170 z dne 10. avgusta 2018, ki ga je izdal ESMA;
- ugotovi, da ESMA plača svoje stroške in stroške tožeče stranke v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 98 finančne uredbe,⁽¹⁾ člena 60 finančne uredbe ESMA,⁽²⁾ člena 170 Poslovnika Splošnega sodišča ter načela enakosti orožij strank spora, ker naj znesek, ki naj bi ga domnevno dolgovala tožeča stranka in ki je bil določen v navedenih aktih, Splošno sodišče ne bi določilo v skladu z navedenim členom 170.
2. Z drugim tožbenim razlogom se trdi, da stroškov, ki jih navaja tožena stranka, ni mogoče izterjati, saj je bil prekoračen razumen rok za takšno zahtevo.
3. S tretjim tožbenim razlogom se navaja očitna napaka pri presoji, s strani tožene stranke, dolga tožeče stranke, ker naj bi bil zahtevani znesek 12 000,00 EUR pretiran.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL 2018, L 193, str. 1).

⁽²⁾ Sklep upravnega odbora o finančni uredbi organa za vrednostne papirje in trge ESMA/2014/MB/38.

Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Industrial Química del Nalón/Komisija

(Zadeva T-635/18)

(2019/C 16/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španija) (zastopniki: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi in S. Saez Moreno, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

- tožeči stranki nadomesti škodo, ki ji jo je povzročila tožena stranka;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača odškodnino za škodo, ki ji je nastala neposredno zaradi tega, ker je Komisija sprejela Uredbo (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5), kolikor je v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), pri čemer je ta odškodnina ocenjena na skupno 833 628,00 EUR ali katerikoli drug znesek, ki ga bosta ugotovila tožeča stranka med postopkom ali Splošno sodišče;
- podredno, z vmesno sodbo razsodi, da mora tožena stranka povrniti škodo za nastalo izgubo, in strankama naloži, naj Splošnemu sodišču v razumnem času od izdaje sodbe predložita številčne podatke glede odškodnine, o kateri se bosta stranki dogovorili, ali, če se o njej ne bosta dogovorili, strankama naloži, naj v istem obdobju predložita svoja predloga, utemeljena z natančnimi številčnimi podatki;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača kompenzacijske obresti po privzeti stopnji od nastanka izgube (torej ali od datuma začetka veljavnosti nezakonite uvrstitve ali od datuma dejanske izgube);
- toženi stranki naloži, naj plača zamudne obresti po stopnji 8 % ali kakršne koli druge obresti po ustrezni stopnji, ki jih bo določilo Splošno sodišče, izračunane od dolgovanega zneska od datuma razglasitve sodbe do dejanskega plačila, in
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam razlog, ki se nanaša na to, da je tožena stranka tožeči stranki povzročila škodo s sprejetjem in začetkom veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 944/13 ⁽¹⁾, s katero je bila snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410). Sodišče Evropske unije je 22. novembra 2017 zavrnilo pritožbo Evropske komisije zoper odločitev Splošnega sodišča o razglasitvi ničnosti Uredbe (EU) št. 944/13 v delu, v katerem je bila v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), zaradi očitne napake pri presoji. Tožeči stranki so v zvezi z uporabo nezakonite uvrstitve nastali stroški. Tožena stranka na podlagi členov 268 in 340 PDEU odgovarja za te stroške, ker je bilo ravnanje tožene stranke nezakonito, saj pomeni dovolj resno kršitev prava, ker je povzročena škoda dejanska in gotova ter ker obstaja neposredna vzročna zveza med ravnanjem tožene stranke in zatrjevano škodo.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL L 261, str. 5).

Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Tokai erftcarbon/Komisija

(Zadeva T-636/18)

(2019/C 16/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Tokai erftcarbon GmbH (Grevembroich, Nemčija) (zastopniki: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi in S. Saez Moreno, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

- tožeči stranki nadomesti škodo, ki ji jo je povzročila tožena stranka;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača odškodnino za škodo, ki ji je nastala neposredno zaradi tega, ker je Komisija sprejela Uredbo (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5), kolikor je v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), pri čemer je ta odškodnina ocenjena na skupno 66 236,74 EUR ali katerikoli drug znesek, ki ga bosta ugotovila tožeča stranka med postopkom ali Splošno sodišče;
- podredno, z vmesno sodbo razsodi, da mora tožena stranka povrniti škodo za nastalo izgubo, in strankama naloži, naj Splošnemu sodišču v razumnem času od izdaje sodbe predložita številčne podatke glede odškodnine, o kateri se bosta stranki dogovorili, ali, če se o njej ne bosta dogovorili, strankama naloži, naj v istem obdobju predložita svoja predloga, utemeljena z natančnimi številčnimi podatki;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača kompenzacijske obresti po privzeti stopnji od nastanka izgube (torej ali od datuma začetka veljavnosti nezakonite uvrstitve ali od datuma dejanske škode);
- toženi stranki naloži, naj plača zamudne obresti po stopnji 8 % ali kakršne koli druge obresti po ustrezni stopnji, ki jih bo določilo Splošno sodišče, izračunane od dolgovanega zneska od datuma razglasitve sodbe do dejanskega plačila, in
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam razlog, ki se nanaša na to, da je tožena stranka tožeči stranki povzročila škodo s sprejetjem in začetkom veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 944/13 ⁽¹⁾, s katero je bila snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410). Sodišče Evropske unije je 22. novembra 2017 zavrnilo pritožbo Evropske komisije zoper odločitev Splošnega sodišča o razglasitvi ničnosti Uredbe (EU) št. 944/13 v delu, v katerem je bila v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), zaradi očitne napake pri presoji. Tožeči stranki so v zvezi z uporabo nezakonite uvrstitve nastali stroški. Tožena stranka na podlagi členov 268 in 340 PDEU odgovarja za te stroške, ker je bilo ravnanje tožene stranke nezakonito, saj pomeni dovolj resno kršitev prava, ker je povzročena škoda dejanska in gotova ter ker obstaja neposredna vzročna zveza med ravnanjem tožene stranke in zatrjevano škodo.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5).

Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Bawtry Carbon International/Komisija

(Zadeva T-637/18)

(2019/C 16/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Združeno kraljestvo) (zastopniki: K. Van Maldegem, M. Gruncharđ, R. Crespi in S. Saez Moreno, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

- tožeči stranki nadomesti škodo, ki ji jo je povzročila tožena stranka;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača odškodnino za škodo, ki ji je nastala neposredno zaradi tega, ker je Komisija sprejela Uredbo (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5), kolikor je v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), pri čemer je ta odškodnina ocenjena na skupno 194 200,06 EUR ali katerikoli drug znesek, ki ga bosta ugotovila tožeča stranka med postopkom ali Splošno sodišče;
- podredno, z vmesno sodbo razsodi, da mora tožena stranka povrniti škodo za nastalo izgubo, in strankama naloži, naj Splošnemu sodišču v razumnem času od izdaje sodbe predložita številčne podatke glede odškodnine, o kateri se bosta stranki dogovorili, ali, če se o njej ne bosta dogovorili, strankama naloži, naj v istem obdobju predložita svoja predloga, utemeljena z natančnimi številčnimi podatki;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača kompenzacijske obresti po privzeti stopnji od nastanka izgube (torej ali od datuma začetka veljavnosti nezakonite uvrstitve ali od datuma dejanske škode);
- toženi stranki naloži, naj plača zamudne obresti po stopnji 8 % ali kakršne koli druge obresti po ustrezni stopnji, ki jih bo določilo Splošno sodišče, izračunane od dolgovanega zneska od datuma razglasitve sodbe do dejanskega plačila, in
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam razlog, ki se nanaša na to, da je tožena stranka tožeči stranki povzročila škodo s sprejetjem in začetkom veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 944/13 ⁽¹⁾, s katero je bila snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410). Sodišče Evropske unije je 22. novembra 2017 zavrnilo pritožbo Evropske komisije zoper odločitev Splošnega sodišča o razglasitvi ničnosti Uredbe (EU) št. 944/13 v delu, v katerem je bila v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), zaradi očitne napake pri presoji. Tožeči stranki so v zvezi z uporabo nezakonite uvrstitve nastali stroški. Tožena stranka na podlagi členov 268 in 340 PDEU odgovarja za te stroške, ker je bilo ravnanje tožene stranke nezakonito, saj pomeni dovolj resno kršitev prava, ker je povzročena škoda dejanska in gotova ter ker obstaja neposredna vzročna zveza med ravnanjem tožene stranke in zatrjevano škodo.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5).

Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Deza/Komisija

(Zadeva T-638/18)

(2019/C 16/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Češka republika) (zastopniki: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi in S. Saez Moreno, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

- tožeči stranki nadomesti škodo, ki ji jo je povzročila tožena stranka;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača odškodnino za škodo, ki ji je nastala neposredno zaradi tega, ker je Komisija sprejela Uredbo (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5), kolikor je v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), pri čemer je ta odškodnina ocenjena na skupno 4 784 000,00 CZK ali katerikoli drug znesek, ki ga bosta ugotovila tožeča stranka med postopkom ali Splošno sodišče;
- podredno, z vmesno sodbo razsodi, da mora tožena stranka povrniti škodo za nastalo izgubo, in strankama naloži, naj Splošnemu sodišču v razumnem času od izdaje sodbe predložita številčne podatke glede odškodnine, o kateri se bosta stranki dogovorili, ali, če se o njej ne bosta dogovorili, strankama naloži, naj v istem obdobju predložita svoja predloga, utemeljena z natančnimi številčnimi podatki;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača kompenzacijske obresti po privzeti stopnji od nastanka izgube (torej ali od datuma začetka veljavnosti nezakonite uvrstitve ali od datuma dejanske škode);
- toženi stranki naloži, naj plača zamudne obresti po stopnji 8 % ali kakršne koli druge obresti po ustrezni stopnji, ki jih bo določilo Splošno sodišče, izračunane od dolgovanega zneska od datuma razglasitve sodbe do dejanskega plačila, in
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam razlog, ki se nanaša na to, da je tožena stranka tožeči stranki povzročila škodo s sprejetjem in začetkom veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 944/13 ⁽¹⁾, s katero je bila snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410). Sodišče Evropske unije je 22. novembra 2017 zavrnilo pritožbo Evropske komisije zoper odločitev Splošnega sodišča o razglasitvi ničnosti Uredbe (EU) št. 944/13 v delu, v katerem je bila v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), zaradi očitne napake pri presoji. Tožeči stranki so v zvezi z uporabo nezakonite uvrstitve nastali stroški. Tožena stranka na podlagi členov 268 in 340 PDEU odgovarja za te stroške, ker je bilo ravnanje tožene stranke nezakonito, saj pomeni dovolj resno kršitev prava, ker je povzročena škoda dejanska in gotova ter ker obstaja neposredna vzročna zveza med ravnanjem tožene stranke in zatrjevano škodo.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5).

Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – SGL Carbon/Komisija

(Zadeva T-639/18)

(2019/C 16/62)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Nemčija) (zastopniki: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi in S. Saez Moreno, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača odškodnino za škodo, ki ji je nastala neposredno zaradi tega, ker je Komisija sprejela Uredbo (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5), kolikor je v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), pri čemer je ta odškodnina ocenjena na skupno 1 022 172,00 EUR ali katerikoli drug znesek, ki ga bosta ugotovila tožeča stranka med postopkom ali Splošno sodišče;
- podredno, z vmesno sodbo razsodi, da mora tožena stranka povrniti škodo za nastalo izgubo, in strankama naloži, naj Splošnemu sodišču v razumnem času od izdaje sodbe predložita številčne podatke glede odškodnine, o kateri se bosta stranki dogovorili, ali, če se o njej ne bosta dogovorili, strankama naloži, naj v istem obdobju predložita svoja predloga, utemeljena z natančnimi številčnimi podatki;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača kompenzacijske obresti po privzeti stopnji od nastanka izgube (torej ali od datuma začetka veljavnosti nezakonite uvrstitve ali od datuma dejanske škode);
- toženi stranki naloži, naj plača zamudne obresti po stopnji 8 % ali kakršne koli druge obresti po ustrezni stopnji, ki jih bo določilo Splošno sodišče, izračunane od dolgovanega zneska od datuma razglasitve sodbe do dejanskega plačila, in
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam razlog, ki se nanaša na to, da je tožena stranka tožeči stranki povzročila škodo s sprejetjem in začetkom veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 944/13⁽¹⁾, s katero je bila snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410). Sodišče Evropske unije je 22. novembra 2017 zavrnilo pritožbo Evropske komisije zoper odločitev Splošnega sodišča o razglasitvi ničnosti Uredbe (EU) št. 944/13 v delu, v katerem je bila v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), zaradi očitne napake pri presoji. Tožeči stranki so v zvezi z uporabo nezakonite uvrstitve nastali stroški. Tožena stranka na podlagi členov 268 in 340 PDEU odgovarja za te stroške, ker je bilo ravnanje tožene stranke nezakonito, saj pomeni dovolj resno kršitev prava, ker je povzročena škoda dejanska in gotova ter ker obstaja neposredna vzročna zveza med ravnanjem tožene stranke in zatrjevano škodo.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5).

Tožba, vložena 29. oktobra 2018 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes)

(Zadeva T-643/18)

(2019/C 16/63)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Nemčija) (zastopnik: A. Thünken, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije DermoFaes – prijava št. 15 069 289

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. junija 2018 v zadevi R 1842/2017-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- ugotovi ugovoru in zavrne sporno prijavo;
- EUIPO in po potrebi intervenientki naloži plačilo stroškov postopka in stroškov postopka pred EUIPO.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 23. oktobra 2018 – Bilbaína de Alquitranes/Komisija

(Zadeva T-645/18)

(2019/C 16/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Španija) (zastopniki: K. Van Maldegem, M. Gruncharđ, R. Crespi in S. Saez Moreno, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- tožeči stranki nadomesti škodo, ki ji jo je povzročila tožena stranka;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača odškodnino za škodo, ki ji je nastala neposredno zaradi tega, ker je Komisija sprejela Uredbo (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5), kolikor je v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), pri čemer je ta odškodnina ocenjena na skupno 488 871,30 EUR ali katerikoli drug znesek, ki ga bosta ugotovila tožeča stranka med postopkom ali Splošno sodišče;

- podredno, z vmesno sodbo razsodi, da mora tožena stranka povrniti škodo za nastalo izgubo, in strankama naloži, naj Splošnemu sodišču v razumnem času od izdaje sodbe predložita številčne podatke glede odškodnine, o kateri se bosta stranki dogovorili, ali, če se o njej ne bosta dogovorili, strankama naloži, naj v istem obdobju predložita svoja predloga, utemeljena z natančnimi številčnimi podatki;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača kompenzacijske obresti po privzeti stopnji od nastanka izgube (torej ali od datuma začetka veljavnosti nezakonite uvrstitve ali od datuma dejanske škode);
- toženi stranki naloži, naj plača zamudne obresti po stopnji 8 % ali kakršne koli druge obresti po ustrezni stopnji, ki jih bo določilo Splošno sodišče, izračunane od dolgovanega zneska od datuma razglasitve sodbe do dejanskega plačila, in
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam razlog, ki se nanaša na to, da je tožena stranka tožeči stranki povzročila škodo s sprejetjem in začetkom veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 944/13⁽¹⁾, s katero je bila snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410). Sodišče Evropske unije je 22. novembra 2017 zavrnilo pritožbo Evropske komisije zoper odločitev Splošnega sodišča o razglasitvi ničnosti Uredbe (EU) št. 944/13 v delu, v katerem je bila v njej snov smola, premogov katran, visokotemperaturna uvrščena v skupini Aquatic Acute 1 (H400) in Aquatic Chronic 1 (H410), zaradi očitne napake pri presoji. Tožeči stranki so v zvezi z uporabo nezakonite uvrstitve nastali stroški. Tožena stranka na podlagi členov 268 in 340 PDEU odgovarja za te stroške, ker je bilo ravnanje tožene stranke nezakonito, saj pomeni dovolj resno kršitev prava, ker je povzročena škoda dejanska in gotova ter ker obstaja neposredna vzročna zveza med ravnanjem tožene stranke in zatrjevano škodo.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 944/2013 z dne 2. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 2013, L 261, str. 5).

Tožba, vložena 29. oktobra 2018 – ZQ/Komisija

(Zadeva T-647/18)

(2019/C 16/65)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: ZQ (zastopnik: C. Cortese, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijane sklepe razglasi za nične in zlasti,

(a) sklep organa za imenovanja z dne 15. decembra 2017, vpisan v ARES 18. decembra 2017, HRE.2/AS/Ares (2017), o „Request for assistance D/374/17“ in o zavrnitvi navedene prošnje za pomoč;

(b) če je potrebno, razglasi za ničen sklep organa za imenovanja o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke, N. R/187/18, HR. E.2/Ares (2018), z dne 19. julija 2018;

(c) Komisiji naloži, naj plača odškodnino na škodo, ki je tožeči stranki nastala zaradi številnih nezakonitih dejanj, navedenih v izpodbijanem sklepu ali s katerimi je tesno povezan, v višini 1 000 000 EUR;

poleg tega naj

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija zavrnitev njene prošnje za pomoč s strani Komisije glede nadlegovanja, ki naj bi ga utrpela zaradi svoje spolne usmerjenosti.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji.

- Tožeča stranka glede tega trdi, da je splošno gledano očitna napaka pri presoji razvidna iz vnaprejšnjega mnenja, izraženega v tem sklepu, da trditve tožeče stranke niso verodostojne, ker se nanašajo na zelo dolgo obdobje, v katerem tožeča stranka ni vložila nobene formalne pritožbe.
- Obstoje vnaprejšnjega mnenja je poleg tega edina razlaga za to, da je organ za imenovanja iz okvira izpodbijanega sklepa izključil vrsto prijavljenih incidentov, glede katerih ni bilo opravljene nobene ocene.
- Trditve tožeče stranke glede nadlegovanja, ki ga je domnevno utrpela, so bile hitro degradirane na običajne primere slabe organizacije ali običajnega spora na delovnem mestu.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev prava.

Tožeča stranka glede tega trdi:

- (a) uporaba napačne opredelitve pojma nadlegovanja, ki mora zajemati zlonamernost (*animus nocendi*) kršitelja;
- (b) uporaba dokaznega standarda, ki ne ustreza dokaznemu standardu, ki se zahteva s pravom, ki se uporablja (dokaz *prima facie*), ampak zahteva po dokazu onkraj razumnega dvoma, s katerim se ugotovijo dejstva in njihova nedvoumna pravna kvalifikacija;
- (c) uporaba očitno napačnega dokaznega standarda glede presoje verodostojnosti pritožb v zvezi s časom, ki je pretekel;
- (d) kršitev obveznosti samodejne izvedbe preiskave v primerih, v katerih so verodostojne trditve.

3. Tretji tožbeni razlog: neobstoje ali neustrezna obrazložitev.

- Tožeča stranka glede tega trdi, da tudi če se upošteva obrazložitev v sklepu o zavrnitvi pritožbe, v velikem delu izpodbijanega sklepa obrazložitev ni ustrezna.

Glede odškodninskega zahtevka tožeča stranka navaja, da so v obravnavanem primeru izpolnjeni vsi pogoji, ki jih določa sodna praksa.

Tožba, vložena 22. oktobra 2018 – Super bock group, SGPS/EUIPO – Agus (Crystal)**(Zadeva T-648/18)**

(2019/C 16/66)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Super bock group, SGPS SA (Leça do Balio, Portugalska) (zastopnik: J. Mioludo, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Agus sp. z o.o. (Varšava, Poljska)**Podatki o postopku pred EUIPO***Prijavitelj sporne znamke:* druga stranka pred odborom za pritožbe*Zadevna sporna znamka:* prijava besedne znamke Evropske unije Crystal – zahteva za registracijo št. 15 016 728*Postopek pred EUIPO:* postopek z ugovorom*Izpodbijana odločba:* odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 23. julija 2018 v zadevi R 299/2018-2**Tožbeni predlogi***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- zavrne zahtevo za registracijo znamke EU št. 15 016 728 Crystal za vse proizvode iz prijave;
- EUIPO in družbi AGUS sp. z o.o. naloži, da nosita svoje stroške in stroške pritožnice.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega Parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 29. oktobra 2018 – Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR)**(Zadeva T-650/18)**

(2019/C 16/67)

*Jezik postopka: fínščina***Stranke***Tožeča stranka:* Reaktor Group Oy (Helsinki, Finska) (zastopnik: L. Laaksonen, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: znamka Evropske unije REAKTOR – prijava št. 13752522

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. avgusta 2018 v zadevi R 2626/2017-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. avgusta 2018 v zadevi R 2626/2017-2 razveljavi v delu, v katerem je drugi odbor za pritožbe na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe 2017/1001 zavrnil prijavo znamke Evropske unije REAKTOR, št. 13752522 za nekatere proizvode in storitve iz razredov 9, 41 in 42, ter dovoli, da se prijava znamke REAKTOR v celoti objavi in registrira za vse proizvode in storitve iz prijave;
- EUIPO naloži, da nosi vse stroške, ki so tožeči stranki nastali v postopku s tožbo pred Splošnim sodiščem in pred odborom za pritožbe (vključno s stroški zastopanja).

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe 2017/1001.

Tožba, vložena 12. novembra 2018 – Soundio/EUIPO – E-Plus Mobilfunk (Vibble)

(Zadeva T-665/18)

(2019/C 16/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Soundio A/S (Drammen, Norveška) (zastopnika: N. Köster in J. Albers, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: E-Plus Mobilfunk GmbH (Düsseldorf, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija znamke, v kateri je imenovana Evropska unija, v zvezi z znamko Vibble – mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. 1 290 194

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. septembra 2018 v zadevi R 721/2018-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega Parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 9. novembra 2018 – Pinto Teixeira/ESZD**(Zadeva T-667/18)**

(2019/C 16/69)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: José Manuel Pinto Teixeira (Oeiras, Portugalska) (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep z dne 21. februarja 2018, s katerim je organ za imenovanja zavrnil predlog, naj na podlagi člena 16 kadrovskih predpisov dovoli opravljanje zunanje dejavnosti, razglasi za ničen;
- ESZD naloži plačilo stroškov in plačilo zneska 10 000 EUR za povzročeno nematerialno škodo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni: kršitev člena 16 kadrovskih predpisov Evropske unije v delu, v katerem naj bi bil izpodbijani sklep sprejet po izteku roka trideset delovnih dni od prejete izjave tožeče stranke o tem, da namerava po prenehanju zaposlitve opravljati poklicno dejavnost.
2. Drugi tožbeni razlog: očitne kršitve presoje, zaradi katerih naj bi bil izpodbijani sklep nezakonit, saj naj zadevna dejavnost ne bi bila niti povezana z dejavnostjo, ki jo je tožeča stranka zadnja tri leta opravljala v okviru zaposlitve, niti nezdružljiva z interesi ESZD.

Tožba, vložena 15. novembra 2018 – ZU/Komisija**(Zadeva T-671/18)**

(2019/C 16/70)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZU (zastopnik: C. Bernard-Glanz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep vodje oddelka za načrtovanje poklicne poti in mobilnost v Direktoratu HR.B Generalnega direktorata za človeške vire (v nadaljevanju: DG HR) pri Komisiji, sprejet 12. oktobra 2018, o premestitvi tožeče stranke nazaj v DG OLAF razglasi za ničen;
- sklep vodje oddelka 4 Administrativnega centra za kadrovske zadeve v Direktoratu HR.AMC pri DG HR Komisije, sprejet 29. oktobra 2018, o začasni določitvi datuma začetka opravljanja njenih nalog na 1. december 2018 razglasi za ničen;
- skupaj z zgoraj navedenim, če je potrebno, razglasi za ničen sklep organa za imenovanja, ki bo šele sprejet, o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: nezadostna preglednost postopka premestitve, kršitev člena 25 Kadrovskih predpisov in neobstoja obrazložitve, kršitev pravice tožeče stranke do obrambe pred prisilno premestitvijo in kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter pravice do izjave.
 2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji interesa službe in kršitev načela dobrega upravljanja.
 3. Tretji tožbeni razlog: opustitev ključnih elementov proti takojšnji premestitvi tožeče stranke v OLAF, kršitev načela dobrega upravljanja in neupoštevanje zaščite žvižgačev v skladu s členom 22a Kadrovskih predpisov.
 4. Četrty tožbeni razlog: kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja.
 5. Peti tožbeni razlog: zloraba pooblastil.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL